

OUR LIFE

НАШЕ ЖИТТЯ

ВИДАЄ
СОЮЗ УКРАЇНОК АМЕРИКИ

Published by
Ukrainian National Women's
League of America, Inc.
4936 N. 13th St.
Philadelphia, Pa. 19141

Вересень

8

September

1967

О. Новаківський:

Жінка у саду, олія

НАШЕ ЖИТТЯ

PIK XXIV. ВЕРЕСЕНЬ Ч. 8

Видає Союз Українок Америки раз у місяць за винятком серпня
 Редагує Колегія — Лідія Бурачинська, Олена Лотоцька, д-р Наталя Ішук, Ірина Пеленська, Марта Тарнавська, Наталя Чапленко, Рута Галібей.

Листування й передплату висилати на адресу:

4936 N. 13th St.
 Philadelphia, Pa. 19141
 Tel DA 4-7304

Річна передплата в ЗДА і Канаді від січня 1963 \$5.00
 Піврічна передплата \$2.75
 Річна передплата в Англії 1½ ф. ст.
 Річна передплата в Австралії 4 а. д.
 Річна передплата у Франції 10 н. фр.
 Річна передплата в Німеччині 12 н. м.
 В інших країнах рівноварт. 5 ам. дол.
 Поодиноке число 50 центів

Зміст:

М. Ч.: Осінь в Лорентидах
 — Мрія
 Допоможімо нашим дітям
 О. Рак: Окружна Рада США в Нью-Йорку
 А. Вовк: Про назви рослин
 О. Олексин: Чи це корисне для нас?
 О. Василева: Родина
 Мати-українка: Наші діти й національні річниці
 І. Гнатчук: Верхами й печерами
 Л. Буря: Після Конференції в Бразилії
 Наші співробітниці: Нова редакційна сила
 Сесія українського жіноцтва
 К. Л.: День школяра
 Є. Котис: Яловичина
 Ukrainian Women's Session
 М. Dushnyuk: 76th Annual Convention of GFWC
 М. Дейко: Як люди приручили тварин
 Л. Гадай: У дитячий садок
 П. Кізко: Хто це?
 О. Цегельська: Хатка на колесах
 Г. Демченко: Водичка
 При громадській роботі
 П. Щуровська: Моя музична освіта

На обгортці:

Картина Ол. Новаківського (1872—1935) „Жінка в саду“, олія. За згодою Ред. Колегії журналу „Нотатки з мистецтва“ ч. 5.

OUR LIFE

VOL. XXIV SEPTEMBER No. 8

Edited by Editorial Board
 Monthly publication except August, of the Ukrainian National Women's

League of America, Inc.
 4936 N. 13th St.
 Philadelphia, Pa. 19141
 Tel DA 4-7304

Subscription in the United States of America \$5.00 per year, half year \$2.50. Subscription in Canada \$5.00 per year, half year \$2.75. Subscription in England 1½ pound sterling, per year. Subscription in Australia 4 Austr. dollars per year. Subscription in France 10 n. fr. per year.

Entered as second class matter July 8, 1944, at the Post Office at Philadelphia, Penna., under the Act of March 3, 1879.

Single Copy 50 cents

ПРЕДСТАВНИЦТВА „НАШОГО ЖИТТЯ“

АНГЛІЯ:

Mrs. Myroslawa Rudenska
 245 Wigman Rd.
 Bilborough Estate
 Nottingham, England

Ukrainian Booksellers
 49 Linden Gardens
 Notting Hill Gate
 London W. 2

АВСТРАЛІЯ:

“Library & Book Supply”
 16a Prospect St.
 Glenroy, W9, Victoria
 Australia

ФРАНЦІЯ:

Дарія Мельникевич
 c/c No. 7 887 92 de Paris
 26, rue de Forcy
 Paris 18-e
 France

НІМЕЧЧИНА:

Ukrainischer Frauenverband
 Haus der Begegnung
 8 Muenchen 27
 Rauchstr. 22

On the Front Page:

O. Novakivsky (1872—1935): In the garden, oil.

На терені США

23. вересня — Конференція Виховних Референток — Окр. Рада США в Нью-Йорку
 30. вересня — Вечір Жіночого Пера, з виставкою книжок — Окр. Рада США в Сиракузах
 30. вересня — Ювілей 10-ліття — 43 Відділ США у Філадельфії
 1. жовтня — Виховна Конференція — Окр. Рада США у Філадельфії
 1. жовтня — Виховна Конференція та Семінар для громади — Окр. Рада США в Шикаго
 1. жовтня — Волинський Вечір — 81 Відділ США в Дітроїті
 7. і 8. жовтня — Річні Збори Гол. Управи — Центральна США у Філадельфії
 14. жовтня — Вишивані Вечерниці — 93 Відділ США в Гартфорді
 15. жовтня — Посвячення Домівки США — Окр. Рада США в Шикаго
 15. жовтня — Хрестини 45 Відділу США в Елизабеті, Н. Дж.
 21. жовтня — Вишивані Вечерниці — 63 Відділ США в Дітроїті
 29. жовтня — Свято 50-ліття Української Державности — Окр. Рада США у Філадельфії
 15. листопада — Жіноча Сесія Світового Конгресу Вільних Українців у Нью-Йорку.
 26. листопада — Зустріч Окр. Ради з Відділами — Окр. Рада США в Шикаго
 2. грудня — „Різдво в Україні“ — програма в англ. мові для Жіночого Клубу в Галесбургу, Ілл. — Окр. Рада США в Шикаго

ЩЕДРА ПОЖЕРТВА

83 Відділ США у Нью-Йорку під головуванням п-ні Марти Ярош надіслав у червні ц. р. свої обов'язкові оплати до Централі і при тій нагоді зложив пожертви — 100 дол. на пресовий фонд Нашого Життя і 10 дол. на Фонд „Мати й Дитина“. Це гарний доказ впорядкованої господарки й великої уваги для цілей і потреб своєї організації.

83 Відділ США — це також перший із молодечих Відділів, що зголосив опіку над бабусею. Вже більше як рік підтримує старшу самотню жінку в Бельгії. Щира дяка за те!

Наше життя

РІК XXIV.

ВЕРЕСЕНЬ, 1967

Ч. 8

М. Ч.

ОСІНЬ В ЛОРЕНТИДАХ

Цьопі в альбом

Вогнем закосичені гори в синяві верхами палають,
Як золото, бронза і кров.

Неначе земля небесам в благодарственній жертві
[складає

Останню велику любов.

Від заходу сонця заграва налила барвисті корони
Топазно-янтарним теплом,

І щедро сповнила по вінця чашки на залісених
[склонах

Помаранч достиглих вином.

Над яром, високо на скелі, кармазин багряного клена
Під небом, на сторожі — сам.

Йому жовтокосі берези в долині й трепета зелена
Схиляють дівочий свій стан.

Над плесом листки яворові насичені соком ожини
Падуть у зелений пугар.

Кущі прибережні у каплях, що виливши з грозна
[калини,

Розсипав Великий Маляр.

На ясно-злотистій мережі тендітна різьба силуети
Смерічки — назустріч вітрам.

І вибігли кедрі до межі, як мідно-бронзова штафета.

Це Осінь святкує свій Храм.

Св. Вероніка,
Вересень, 1966.

М Р І Я

Чому так люблю? І чому ж я не можу забути?

На яві і в сні тільки ти одинокий,
далекий
і сам.

Чому я так жду, щоб хоч слово єдине почути
Від тебе?

Який бувби день той щасливий і радісний нам!

Не нам,

не мені,

тільки мрії отій божевільній.

Прокльоном судьби уп'ялась у мою самоту, як змія.
Зневолює серце і розум скоряє безвільний.

Я мрію люблю, чи тебе?

Чи це тужить лиш мрія моя?...

Допоможім нашим дітям

Ми повинні усвідомити собі факт, що рік-річно до наших шкіл приходять діти — щораз менше підготовані розумово й емоційно сприймати українознавчі предмети. Не входячи в причини цього явища, ствердимо тут невідготованість батьків вселити в душу дитини почуття любови до рідного кореня, зацікавленості Україною і її долею. У першу ж чергу покликана до того завдання мати, найближча істота для дитини в процесі її розвитку. Та для того, щоб досягнути щось, потрібне відповідне знаряддя, засоби. А найконецнішим засобом — поруч із вірою в ідею, з волею — досягнути ціль — є знання. Його здобуваємо не раз із трудом і повільно, однак рішучість і послідовність спроможні все перебороти. Українська мати повинна озброїтися знанням нашої культури, її благодатних джерел, її потенціальної сили. Свій день вона повинна упрямувати так, щоб завжди мати одну-дві години на прочитання української книжки і журналу. Це підбудує її, зродить нові думки, піднесе до рівня, в якому прагне жити наша молодь.

Тоді вже сама жіноча винахідливість підкаже їй, чим зацікавити дітей і нашу молодь, коли і як відкрити заслону невідомого їй світу українського буття — в його сучасному, минулому і прийдешньому. Тоді зможе звеселитись зір нашого молодого покоління гармонією барв і ліній українського орнаменту, звуком українського слова, тоді відкриється його молодий допитливий ум для праджерел самого етнічного й національного буття і творців тих цінностей.

Чи ж не найвищим завданням української матері є допомогти її дитині збагнути містерію українського незломного духа, осінити духовим світлом широкі незнані горизонти, збагатити її інтелект, допомогти їй віднайти для себе самої її духову суть, не згубитись серед чужого моря, не затратитись для своєї нації? То ж двигнім цей тягар свідомо з повною напругою сил! Тоді й досягнемо те, що здавалося б недосяжне. Допоможім нашим дітям і молоді відкрити широко двері знання про свою далеку прабатьківську Україну.

З Головної Управи СУА

П-ні Оксана Рак
Mrs. Oksana Rak, President of
UNWLA Regional Council in
New York City

ОКРУЖНА РАДА СУА В НЬО ЙОРКУ

Приміщення Окр. Ради СУА в місті, яке називають „неофіційною Метрополією Світу“, місті — де знаходиться безліч різних громадських установ і майже всі Централі укр. організацій і де календарний рік стає за короткий і за малий, щоб умістити різноманітні імпрези та культурні прояви нашої спільноти має особливо несприятливі і важкі умовини праці для Окр. Ради та її Відділів. У тій складній ситуації Окр. Рада шукає найчастіших контактів з Відділами, щоб у спільних нарадах чи конференціях застановитися над існуючими проблемами та запланувати програму праці таку, щоб відповідала вимогам сучасної доби і була корисна у висліді, а передусім можлива до переведення в тих власне обставинах нашої дійсності.

Беручи під увагу вище згадані факти — Окр. Рада СУА в програмі праці на 1966 р. сконцентрувалась у ділянці організаційній. Створено Відділ у Гартфорді. Дорогою листування переведено пропагандивну кампанію для творення нових. Просліджено місце-

вості, де живе більше українського жіноцтва, ще неохоплених жодною організацією і є вигляди, що нам пощастить. Приріст членства помітно збільшився. Під цю пору Округа начислює приблизно 685 членок у 17-ти Відділах, розмішених у стейтах Нью Йорк, Нью Джерсі та Коннетікат. Організаційний рівень Відділів Округи в загальній оцінці дуже добрий, а якщо трапляються якісь недоліки в веденні поодиноких діловодств — явище притаманне кожній організації — стараємось зрозуміти, оправдати, а в складних організаційних труднощах допомогти рефератами з Централі чи нашими Конференціями. В тій власне цілі Окр. Рада перевела Конференцію Організаційних Референток і Голів Відділів, щоб вяснити структуру й адміністративний порядок СУА та передискутувати актуальні справи.

В культурно-освітній ділянці Окр. Рада має гарний успіх: створено Гурток Книголюбів при Окр. Раді. Гурток дуже активний. Під проводом ініціаторки п-ні Н. Чапленко (секретарка п-ні Н. Хоманчук) відбуває що місяця цікаві дискусійні вечори, членки провадять листування з письменницями і щедро купують їхні твори (за рік 85 книжок). До зовнішніх виступів Гуртка слід згадати про його участь разом із В-вом „Наше Життя“ в Метрополітальній Виставці Книжки і Преси, що відбулася в травні 1967 р., присвячена Франкляні. За почином Гуртка зорганізувались два дитячі Гуртки Книголюбів, один при Школі Українознавства, заініційований вих. референтурою 82 Відділу, Бронкс, другий при 83 Відділі, Нью Йорк. Членство цих Гуртків це переважно діти наших Союзнок у віці від 8-14ти років.

До програми постійних наших імпрез хочемо впровадити нову „Місяць Жовтень — Свято Книжки“, получену з „дебютом“ молоденьких талантів, щоб цією дорогою продовжувати кампанію Гуртків Книголюбів і піддержати Видавництво ОПДЛ. Згадуючи нові почини нашої Округи, хочемо відмітити цікавий задум виховної референтури 64 Відділу СУА,

а саме — влаштування Мистецької Виставки Дитячої Творчости для вияву талантів нашої дівчороти. На вересень Округна Рада СУА запланувала Конференцію Виховних Референток Відділів нашої Округи. Хочемо звернути нашу увагу на батьків, а маму зокрема. Кожен рік висуває потребу застанови над новими виховними проблемами і тільки дорогою семінарів та дискусій із фахівцями зможемо дійти до певних позитивних розв'язок. В тій цілі плянуємо продовжувати Виховні Семінари, запрошуючи до участі найбільш компетентних доповідачів.

Ділянка Суспільної Опіки нашої Округи потребує загальної реорганізації. Дотеперішня програма має вправді дуже шляхетні мотиви та потребам загальною добра вже не відповідає. Хочемо зробити спробу переведення нового проекту референтки сусп. опіки Окр. Ради п. н. „Добровільна Поміч Пань“, опрацьованого на взір американської організації „A Mother's or Home Helpers Division,“ що може бути помічним чинником для членства і нашого громадянства.

В перегляді праці Округної Ради СУА може замало присвятили ми уваги поодиноким нашим Відділам. Їхню невтомну працю і жертвенність стрічаємо на кожному відтинку громадського життя. Окр. Рада СУА висловлює своє признання всім Відділам Округи за їхнє повне зрозуміння та гармонійну співпрацю та широко бажає, щоб в Окрузі на перший плян висувалась самодіяльність Відділів, а Округна Рада СУА щоб надалі залишилась їхнім координатором і дорадником у потребі.

На кінець Округна Рада дозволяє собі звернутися з проханням і закликком до всього членства Округи: На терені нашої Метрополії ми дістали великий скарб — МУЗЕЙ НАРОДНОЇ ТВОРЧОСТИ Союзу Українок Америки. Огорнім його нашою особливою опікою! Поможім йому рости, щоб став він гідним амбасадором українського ймення у вільному світі. І це буде нашим найбільшим досягненням!

Оксана Г. Рак

Голова Округної Ради СУА
в Нью Йорку

Про назви рослин

Читачки городничих статей і заміток не раз уже, мабуть, наткнулися на труднощі в українському назовництві рослин, зокрема тих, що в Україні мало знані, або й невідомі. Так напр. в січневому числі Н. Ж. виринуло питання, яка рослина має англійську назву **Bethlehem star**. (Коректна англ. назва є, насправді, **Star of Bethlehem**, або рідше **Bethlehem's star**). Кілька чисел далі аж дві читачки поправно визначили цю **декоративну** квітку, як рослину з латинською назвою **Campanula isophylla** (Н. Ж. квітень і червень 1967). Довідник **D. Jenkins, The Encyclopedia of House Plants** подає, що цю кімнатну рослину називають також часом **bell flower** або **falling stars**.

Здавалося б — справа вирішена. Коли ми, однак, заглянемо до загальних англословників словників натрапимо на комплікації.

Тлумачні словники, такі як **American College Dictionary**, чи **Webster's New Collegiate Dictionary**, подають, як латинську назву рослини **Star of Bethlehem**, назву **Ornithogalum umbellatum**. Цюж саму латинську назву подає теж таке авторитетне джерело як **Encyclopaedia Britannica**. Простудіювавши ближче цю позірну противорічність, ми побачимо, що ця сама англійська назва вживається для двох різних рослин зовсім з собою не споріднених. **Campanula** і. — рослина кімнатна, декоративна з родини дзвониковатих, **Ornithogalum u.** — дикоростуча рослина з родини лілійоватих, родима в Європі і натуралізована на східнім побережжі Америки.

Таке явище двозначності і неусталеності народніх назов рослин поширене у всіх мовах. В українській мові напр. назва **рожа** відповідає англійському **rose** (**wild rose** = шипшина, **cultivated rose** = троянда), але в деяких місцевостях України наз-

ву „рожа“ вживають для англійського **hollyhock** (**Althaea rosea**, мальва). Така неусталеність народніх назов показує велику потребу вживати наукові назви рослин там, де існує можливість сумніву чи непорозуміння. Правда, ботанічні латинські назви чужі нам, незрозумілі, важкі до запам'ятання, але зате вони міжнародні. Не всі, однак, знають про те, що крім латинських існують також українські наукові ботанічні назви для всіх рослин, що ростуть у нашому рідному краю, як також і для деяких інших, головню культивованих рослин. Таку систему українських наукових назов рослин створили наші ботаніки ще в двадцятих роках нашого віку, в час „українізації“ у підсоветській Україні. У творенні цієї ботанічної номенклатури використано багатющі народні матеріяли та праці усіх дотогочасних природознавців і дослідників української флори. В 1928 році Українська Академія Наук у Києві видала Словник ботанічної номенклатури, в якому зібрано усі відомі назви українських рослин та відзначено назви рекомендовані до вжитку науковцями УАН. (Одним із упорядників словника була проф. Наталя Осадча-Яната, що тепер живе в Нью Йорку). Цей словник, разом із іншими термінологічними словниками цього часу, був із розгромом українізації засуджений як буржуазно-націоналістичний і вилучений з ужитку.

Все ж таки, більшість рекомендованих у ньому ботанічних назов збереглася навіть в українській підсоветській науці. Копії цього словника є доступні і на еміграції, тому ми маємо можливість а то й обов'язок назви там рекомендовані вживати та поширювати.

Спробуймо отже найти поправні українські ботанічні назви для обох рослин відомих в англійській мові як **Star of Bethlehem**. Ця назва більше вживається, як видно із довідників, для **Ornithogalum umbellatum**, рослини з дрібним, білим, зірчастим квітом, що росте дико і в Україні. Вищезга-

даний словник рекомендує для неї назву **р'ястка округлова**. Новий ботанічний підсоветський словник (Київ, 1962) зберігає першу частину назви, але прикметник у ньому вже по-московщений — „р'ястка зонтична“.

Назви другої рослини, **Campanula isophylla**, не маємо, як такої, у словнику, хоч маємо там родову назву **Campanula** = дзвоники. У Словнику ботанічної термінології (ВУАН, Київ, 1932) находимо, однак, переклад **isophyllus** = рівнолистий. Складаючи ці частини разом, дістаємо поправну наукову назву для кімнатної рослини: **дзвоники рівнолисті**. Прикметник відрізняє ці дзвоники від інших, яких у самій Україні росте яких 20 видів, а городничих видів маємо з пів десятка. З них важливіші:

Campanula carpatica — Дзвоники карпатські (анг. **Carpathian Harebell**, **C. Bellflower**), **C. medium** — Дзвоники середні (анг. **Canterbury Bells**), **C. persicifolia** — Дзвоники броскволисті (анг. **Peachbells**).

Наукові назви рослин стають нам у пригоді не тільки в квітничарстві. Щоб відрізнити напр. європейську журавлину (**Vaccinium palustris**) від американської журавлини — **cranberry** (**Vaccinium macrocarpon**) вистачає для цієї другої вживати її наукову назву **журавлина великопліда**.

Зауважмо, що ботанічні наукові назви рослин, латинські, або греко-латинські, завжди є двослівні (бінарні). Перший складник назви, це назва роду (**genus**), друга — назва виду (**species**). Так же само є і в українській модерній ботанічній номенклатурі. (У згаданому словнику з 1928 р. принцип бінарності ще не є послідовно переведений). Перше слово назви — іменник, є народнього походження (коли рослина відома в народі), друге слово назви, в більшості прикметник, є в модерній номенклатурі, перекладом латинського слова. Така система дає можливість творити україн-

*) Автор є працівником Українського Термінологічного Центру в Америці (УТЦ).

ські ботанічні назви для рослин, яких нема в наших словниках.

Для прикладу, возьмімо родиме американське дерево **dogwood (Cornus florida)**. В нашій пресі нпр. „Свобода“ з 27. VI. 1967) зустрічаємо дослівний переклад „собаче дерево“. Це назва ріже вуха, як неестетична і невідповідна для цього ніжного, декоративного дерева. В наших ботанічних словниках немає назви цієї рослини, але є назва роду **Cornus** — дерен і переклад **floridus** — квітучий. Складаючи дістаємо милозвучну і науково докладну назву — **дерен квітучий**.

Для називання родів декоративних рослин, що не мають народніх відповідників, вживаємо латинських родових назов в українізованій формі. Треба пам'ятати, що ті назви ми повинні українізувати дійсно з латинської мови, а не йти за англійською вимовою даної назви. Тому назва „сперія“ і „гаедранджея“ („Свобода“ тамже) небажані англіцизми. Відповідні латинські родові назви є **Spirea** і **Hydrangea**, що в українській мові узвичаєну назву — **гортензія**.

На кінець варту відмітити, що деякі роди декоративних рослин мають поруч латинських — українізованих також наші народні назви. Вони нам, можливо, мало знані, але вони рекомендовані до вжитку нашими ботанічними словниками. Їх ми повинні вживати як синонімні назви, а навіть давати їм перевагу над латинськими. Ось декілька прикладів: амарант — **шириця**, глядіолус — **косарики**, далія — **жоржина**, дельфіній — **сокирки**, цінія, зінія — **майорці**, **майорчики**, кампануля — **дзвоники**, фльокс — **світлик**, дігіталіс (анг. **Foxglove**) — **наперсник**, аконіт — **тоя**.

ЗАМІСТЬ ПОБАЖАНЬ

У День Іменин голови СФУЖО, Високостойної Пані Олени Залізняк і почесної голови США, Вельмишановної Пані Олени Лотоцької вітаємо наших дорогих провідниць і замість побажань складаємо 5 дол. на пресовий фонд Нашого Життя.

47 Відділ США, Рочестер

НОВІ ВИДАННЯ

Людмила Коваленко: ПРОРІСТЬ. В-во Тризуб, Вінніпег 1966, 256 стор., ціна 2.75 дол.

„Прорість“ це вже друга частина трилогії „Наша не своя земля“ — нашої сучасної письменниці — Людмили Коваленко. (Перша частина це „Степові Обрії“).

У цій творі ми бачимо паралельний розвиток сюжету. Один — це життя молоді Мусі Кульженко. Дуже природно та реалістично описано тут її дитячі переживання, її спостереження родинного та загального життя — і її власні висновки на основі цього. Пізніше ми бачимо її вже зарученою, але незацікавленою нареченим та подружнім життям. Серед рідкісних обставин війни знаходить вона своє справжнє кохання і зустрічає обов'язки життя.

Рівночасно на прикладі життя Кульженків, авторка показує, як у перших двох десятиліттях цього століття пробивалось і росло почуття української національної свідомості на східних землях України. Власне під цим оглядом цей твір може бути зокрема цікавим для наших студентів, щоб зрозуміти повищий процес.

Л. З.-О.

Роман Купчинський: МИСЛИВСЬКІ Оповідання. Вінніпег-Торонто. Накладом В-ва „Новий Шлях“. Кінцеве слово Теодора Рожанковського. Стор. 208. Збірка містить у собі дев'ять оповідань, зв'язаних з полюванням. Саме зв'язаних з полюванням, бо окрім опису полювань та відображення цілого клімату і настрою, зв'язаного з цим, так дуже чоловічим спортом, у більшості оповідань найдемо цікаві пригоди, в яких жінки відіграють несподівану роль, а в яких полювання — тільки тло для дії. Описи українського двора, природи і т. п. живі і повні романтики, зближують до рідного краю і тих, для кого він спомином і тих, що його знають лиш із оповідання. В текст вплетені мало відомі тепер українські мисливські пісні.

Сеніор українського мисливського спорту, колишній голова мисливського товариства „Тур“, Теодор Рожанковський в своєму

На актуальні теми

ЧИ ЦЕ КОРИСНЕ ДЛЯ НАС?

У передсвяточному часі Відділ США в Кентоні влаштував показову лекцію писання писанок разом із показом декорації Великоднього стола. Заля місцевого американського банку вправді невелика, але була заповнена американками. Наших пань було небагато, бо й Відділ наш невеликий. Лекція почалась. Найперше дві пані докладно пояснювали, як пишеться писанки, а потім господарська референтка показувала, як декорувати столи, страви й печиво. Все було подано переглядно й цікаво.

Між американками я бачила жінок різного походження, польок, хорваток та інших. Було й кілька професійних, себто тих, що є зайняті в ресторанному бізнесі. Всі вони пильно записували те, що бачили.

І в мене виринуло питання: чи є для українців користь з того, що ми вчимо інших нашого народнього мистецтва або нашої домашньої культури?

Нераз довелось мені спостерігати, як американці неухважно підходять до того. Раз вони демонстрували на телевізії наші писанки без найменшої згадки, що вони українські. У департаментовій крамниці стояв за вікном кошик із гуцульськими писанками зі звичайним написом „Істер Егс“.

Свого часу ми сбурювались, коли окупанти наших земель присвоювали собі вироби нашого народнього мистецтва та подавали їх, як свої. А тут ми самі віддаємо наше мистецтво в чужі руки на те, щоб вони використували його для своїх цілей.

Зовсім інша справа, коли влаштуємо виставки нашого народнього мистецтва, показуємо удекоровані Великодні чи Різдвяні столи, частуємо американців нашими стравами тощо. Але зраджувати тайни наших народніх надбань, що є для нас скарбом, повинні ми тільки українському молодому поколінню!

Аліна Олексин

кінцевому слові, яке в змісті подане, якби було десятим оповіданням, розказує про історію мисливського спорту в Україні, про мисливські товариства та бібліографію. Тема мало знана і цікава.

Ю. С.

Олена Василева

Родина

Е т ю д

Коли вони увійшли у вагон підземки, було лиш одне вільне місце, і там сіла старша донька, років семи, а маленьку взяла собі на коліна.

Молоді батьки, високі й стрункі, стояли проти них, тримаючись за держак. Батько лівою рукою підтримував дружину за стан, і в цьому спокійному, звичному піклуванні відчувалось те тепло, що зростає з кохання, поваги, духової близькості та спільних турбот і радощів.

Була неділя, і вони, як і багато інших, їхали поза місто. З кошика висувався термос, виднілися пакуночки з харчами.

Жінка, у спортовому одязі видавалася ще стрункішою, а нейтральні відтінки її вбрання були ніби природною облямівкою для цілої постаті, гармонізували з пастелевими тонами її смуглявого лица в обрамленні темного волосся. Це було одне з тих облич, в яке треба вдивлятися, щоб помітити одухотвореність і красу його.

Дівчатка дивились на протилежну лаву, де розлігся хлопець у той час, як старі люди стояли. Хлопець бавився, то сідав, то знову лягав і дивився, яке враження це справляє на присутніх. Мати й не думала спиняти його, поблажливо дивилась на його вибрики, всміхалась йому... так само, як і певна частина присутніх у вагоні людей.

Раптом маленьке дівча щось вигукнуло, реагуючи на хлопчачі витівки. Мати спинила її, і вона притихла. Батьки переглянулись, — їм не подобалась поведінка хлопця, що правив за поганий приклад для їхніх дітей.

Коли звільнилось місце, мати сіла біля доньок, витягла з кошика в'язання, і замигтіли спиці в її вправних руках. Пухната синя вовна лягала гарним, складним візерунком. Готувалися до зими вже тепер, улітку. Мабуть на долю молодій матері припадало чимало всілякої роботи в родині, і, як придивитись уважніше, можна бу-

Наталія Стефанів: Макітра, майоліка
Natalia Stefaniw: Ceramic

ло помітити на її обличчі відбитки втоми.

Звільнилось ще одне місце, і чоловік сів поруч дружини. Діти сиділи тихенько, хоч було очевидно, що ясна дратували малу, і вона весь час терла пальцем те місце, де різався зуб.

Хотілось допомогти їй, чимсь винагородити за терпіння... А як? І раптом згадала, що маю в торбинці невеличкий пакуночок цукерок.

— Чи можна пригостити ваших дітей? — звернулась я до батьків. Вони привітно мені всміхнулись, дали згоду, подякували. Я передала дівчаткам цукерки. Мале хо-

тіло поцілувати мені руку — певно так воно дякувало своїй матері —, але я підняла руку, і воно потяглося вгору, поцілувало мене.

Моя увага до спокійних, скромно вбраних дівчаток, якимось зворушила батьків; вони, мабуть, зраділи, що їхні діти вподобались не ексцентричністю якихсь вибриків, а привернули симпатію чимсь іншим...

А мій власний радар посилав прихильні сигнали цій родині, що в своїх взаєминах випромінювала таку гармонію і тепло.

Мимоволі пригадала поему Карла Сандбурга „Щастя“:

„Я спитав професорів, що читають лекції про зміст життя, що таке щастя.

„І я пішов до славнозвісних керівників, що очолюють роботу кількох тисяч чоловіків.

„Всі вони похитали головою й усміхнулись мені, ніби я намагався поглузувати з них.

„А потім однієї неділі по полудні я блукав вздовж Деппен річки,

„І я побачив під деревами товариство мадярів з дружинами і дітьми, барильце пива і акордеон“.

На виховні теми

Наші діти й національні річниці

Цього року Ви, Дорогі Матері, не можете нарікати на брак доброї національної атмосфери. Цей рік ваговитий у річниці великих подій і Ви напевно з родиною берете участь, якщо не у всіх, то в деяких з них. Ваші діти, якщо вони є у шкільному віці, теж знайомляться з такими великими подіями, як Свято 22. Січня, Тиждень Поневолених Народів, 50-ліття Національної Революції, 25-ліття УПА.

Але навіть тоді, коли Ваші діти, ізза яких то причин, не відвідують рідної школи у Вашій місцевості, вони все таки повинні довідатися про ці річниці й свята, повинні вчитися розуміти їхню велич, їхнє значення в історії України, повинні знати, що майбутні події, очікувані від них мають тривкий фундамент в нашому минулому.

Тому Ви повинні перш усього розмовляти з дітьми на ці теми, розказати їм у приступний, відповідний до віку спосіб про перебіг цих подій, дати їм відчуті важливість наших змагань у минулому. До цього найкраще прочитати їм коротке оповідання на одну зі згаданих тем, або ще краще розказати коротке оповідання (напр. про українське військо, боротьбу за Київ у часі визвольних змагань, про бійців УПА, про українських дітей в Україні, що мусять ховатися з рідною мовою чи ін. подібне). Матеріал дадуть Вам українські журнали для молоді, дитячі сторінки в наших тижневиках та книжки, підручники історії, чи історичні оповідання.

Конечно беріть дітей на наші національні свята, бо хоча діти й не розуміють усього, що там говориться, сама атмосфера має на них великий вплив, а багато з містечких точок, якими переплітана є програма кожного поважного свята, їм навіть сподобається.

Не можна не згадати нашим дітям, особливо у шкільному віці, про велику подію, яка відбудеться цього року, а саме Світовий

Конгрес Вільних Українців в листопаді в Нью Йорку. Факт, що туди прийдуть українці з усіх частин світу, що будуть спільно радіти про те, як звільнити Україну з неволі, як плекати рідну мову і цілу українську культуру, матиме вплив на національну відповідальність дитини. Вона відчує, що є теж частиною цієї великої світової української родини. А ці зерна, які Ви кинете в молоді душі, колись виростуть і допоможуть створити молодій людині її національний світогляд.

Мати Українка

Розмова з мамою

ВАШІ ДІТИ ПІСЛЯ ТАБОРІВ І ОСЕЛЬ

В таборах молоді наші діти такі чемні, мужні і патріотично наставлені, вони часом справжні герої (у своїй уяві), а прийдуть додому — все це з них злітає, як лущинка з горіха. Чи можна на те порадити?

Молода мати

Вартості виховних таборів молоді не повинні пропадати. Їх треба вміло використовувати. Не є це легка справа для батьків, але й не неможлива.

Перш усього ставитися з увагою до того, що дитина з приїздом додому розказує про свій побут і переживання. Підкреслювати в розмові прояви відваги, похвалити за шляхетний учинок, а скартати за якісь невідповідні вибрики, якими діти часто хваляться, або перехвалюються. Коли дівчинка, чи хлопчик мугикає під носом пісню з табору, співати разом, або попросити, щоб навчили менших дітей пісень і вправ із табору. Про провідників висловлюватися з пошаною. Якщо вони й зробили який помилковий крок, оправдати їх в очах дитини, а не потішати: „На другий рік уже тебе там не пустимо“.

Якщо хлопець уже в авті додому хоче розказати про себе й табір, чи подорож, а його ігнорують, бо батьки говорять про нову машину, радіо, телевізю, або басейн, то хлопець від порога скидає напелечник і однострій

та біжить до телевізії, чи басейну. Коли при столі дитина рветься розказувати про веселу ватру, прогульку, або нічну стійку, а присутні поблажливо посміхаються і починають журитися домашніми справами, тоді й дитина покидає думки про табір, як щось маловажне. Коли мати питається дитини тільки: „А що ти там їла?“, і заявляє: „Слава Богу, вже не мусиш їсти тої таборової юшки“ — то й дитина набирає переконання, що табір — це була якась непотрібна мука.

Якщо хочемо, щоб виховні вартості таборів, карність, послух, порядок, увага до старших, уміння зносити невигоди, пошана до рідної мови, пісні й національного гимну не пропали — мусимо присвятити цьому нашу увагу і самі їх шанувати.

Роксоляна

Катерина Перелісна — „Три Правди“, ілюстрації Мирона Левницького, ОПДЛ Торонто—Нью Йорк, 1967.

Одне з новіших видань ОПДЛ це казка Катерини Перелісної „Три Правди“. Друк великий та виразний, так що книжка дуже надається для молодших читачів, дітей від 5 до 10 років. Змістом теж підходить для вікової групи. Казка недовга, має 19 сторін та 5 дуже добрих ілюстрацій. Молодші школярі зможуть це за дватри вечори прочитати, і з охотою прочитають книжку теж іншим членам родини.

Батьки будуть мати нагоду поговорити з дітьми про поведінку двох князенків, що занедбали свою мову та свій край, але пізніше зрозуміли, що своя хата найкраща, тому що там їх люблять. Князенки мали різні цікаві та страшні пригоди, пізнали ще дві правди і щасливо повернулися додому.

Книжка написана гарною літературною мовою, з дбайливо підібраними словами, зробить приємність дітям та батькам. Таких видань побажано більше. Р. Г.

Верхами й печерами

(Репортаж)

Мабуть кожній людині вроджене намагання йти вперед, бачити і пізнавати. Тому в Америці людина старається використати кожну вільну хвилину, щоб відірватися від сірих буднів і подорожувати.

Спершу їдемо звиджувати гори. Перша наша тура провадить до Ешвілу в Півн. Каролайні. Переїжджаємо гори Смовкі Мавнтейнс. Гірські дороги вузькі, в'ються вужем, горби чергуються з долинами; часто минаємо гірські струмки з кристально-чистою водою, що переливається по камінні. Рух на дорогах досить великий; переходять нам дорогу менші і більші ведмеді; часто стримують валку авт, загороджують дорогу, добуваються до „транків“, заглядають у вікна авта і жебрають їжу. Вони теж порпаються у придорожних збірниках на відпадки.

Переїздимо замітне містечко Гетлінбург, літницькову місцевість. Сильно перелюднене, через що втрачає первісну красу. Постановляємо не затримуватись, нас манять гори, особливо мене, дитину гір, що зміряла Карпати власними ногами.

Їдемо далі, вибираємо дорогу Блю Рідж Парквей. Відлучуємося від валки авт, звертаємо наліво і мчимо вгору, все вище і вище. Їдемо повних п'ять годин; дорога стає все більш небезпечною, треба їхати дуже уважно, закрут за закрутом. З одної сторони звисають скелі, що здається ось-ось впадуть, з другої бездонна пропасть, вкрита лісами. Час від часу примикаємо очі, бо жах глянути вниз!

Віра у справність водія, нашого сина Тараса, підтримує нас на дусі, навіть жартуємо. Їдемо щораз вище і вище, з верха на верх. Внизу хмари, а ми вище них. В'їздимо на найвищий верх „Пізгаг“ понад 5,000 стіп висоти. Погода чудова — розташовуємося на поляні на відпочинок. Глядимо і подивляємо краєвид; білі хмари наче сніг, над пасмами гір блистять

у сонці, одна казка! Тишина надзвичайна, тільки де-не-де пташина обізветься і тихо-тихо шумлять ліси. Повними грудьми вдихаємо свіже і чисте, гірське повітря. Понижче ліси переважно листяні, вище шпилькові; могутні смереки й інші породи творять величаві гірські краєвиди. Жаль, що не можемо подивляти моря квітів рододендронів, що є властиві цим теренам. Де-не-де цвітуть дрібні, жовті квіти, а місцями багато папороті.

Рух на дорогах тут малий, авт майже не стрічаємо, бо й їзда по стрімких дорогах понад урвища і пропасті, крайнє небезпечна. Місцями при дорозі були стовпці чи дріт для безпеки від наглих спадів терену, а тут нічого, кожний їде на власний ризик. Де-не-де

стирчить один стовпик, що не дає жадної запоруки від випадку; один непевний рух набік і летите у безвість. Одначе оглядаючи цю природну панораму, осяяну промінням золотого сонця, забуваєте про всякі загрози й небезпеки. Поволі з'їздимо щораз нижче. Зачинає падати дощ і при соняшному світлі появляються великих розмірів веселки від неба до землі і то по кілька нараз; яка велич і краса!

Велике зацікавлення викликали у нас окутані таємничістю печери і підземне озеро „Lost Sea“, Медізонвіл, Тен. По дощі вибираємося туди, гори очистилися з хмар і проясніли в сонці, дорога дуже приємна. Під горою кілька доріг збігається разом. Рідко ростуть дерева, шовкова трава яскраво-зеленої краски, місток і мала площа. З-під гори вистає малий будинок. Входимо до середини крамнички з „сувенірами“. Напроти

двері з виписаною пересторогою: „Не входити без провідника! Дітей держати при собі — не вириватися наперед!“

Провідниця, молода дівчина, впроваджує групу людей, з якими й ми входимо в довгий, похилий коридор; температура тут 65°, надворі 85°. Натягаємо светри і прямуємо вузьким коридором за дівчиною. Відчуваємо вологість і запах землі. З усіх сторін глядять на нас неначе грізні велетні скали, вже оформлені й освітлені. Косма-те склепіння звисає над головою. Печери зразу малі та далі вже більші, доходять до величини театральної залі, із сталактитами, що звисають наче сріблясті мечі. Всюди тут електрифікація, різні роди скал освічені в різних кольорах. Перед нами скала як абажур,

за якою червоне світло, виглядає як пекло.

По правій стороні з-під дуже високого склепіння спадає вода вниз і творить водоспад, що спливає далі як річка, яку проходимо містком. Яка краса й велич природи тут під землею!

Деякі печери такі низькі, що мусимо схилити наші голови при переході. В одній з печер досить широка розколина; провідниця пояснює, що в 1931 р. група людей в числі 85 осіб увійшла в ту розколину і більше не вернулася. Мабуть впала в воду.

На згадку про цю трагедію нас проймає жах і холод; скоро йдемо далі, натрапляємо на сходи вгору, але там вступ заборонений — там робітники очищують ще далі три печери!

По півгодинному ході вниз печерами — перед нами розкривається дійсне чудо природи; найбільше підземне озеро світу, пояснює провідниця, а відкрите в

1905 р.; над озером копула скелястого склепіння, а блистять, як вишліфувана. До води переходимо по містках, що висять на ланцюгах і гойдаються під ногами; ці містки перекинені понад скельними розколинами з водою.

Чекають на нас дві лодки, в яких перевізники грають собі в карти. Всідаємо до лодок без найменшого гамору, бо обов'язує тут безоглядний спокій і тишина. Віддаюємося від берега. Крізь скляні дна лодок бачимо освітлену воду, в якій є ляпки і багато риб, особливо пстругів. Провідниця пояснює, що їх там напустили і вони не є сліпі та розмножуються навіть. По другій стороні озеро освітлене синім світлом і це надає йому ще більше таємничості. Там розложені різні машини і прилади, значить ще працюють і прочищують; причалювати там не вільно! Опливаємо навколо озера і безшелесно причалюємо; глибина незбагнута.

Виходимо на денне світло, надворі чудова погода. Сонце на заході освітлює промінням гору, по якій ніяк не пізнати, що під нею такі дива природи; де людина почувується бідною і немічною порошиною, яка кожної хвилини може безслідно зникнути. Чисте гірське повітря освіжує нас, а ми спішимо в дальшу ще далеку дорогу, в яку нічю краще не вибиратися.

В поворотній дорозі на 100 миль від Наксвіл, затрималися ми на ніч при Кюмберленд Фоллс, Стейт Парк.

До води близько, йдемо алеями дерев. Положення дуже гарне, великі камінні плятформи, з яких можна оглядати водопад; сходами можна вийти понад водопад і стаємо наче на бальконі. Дуже догідне місце для фотографування. Водопад ще замітний тим, що в місячну ніч над ним простягається луком веселка, без красок, біла. Нас інформували, що ще є один такий водопад з веселкою в Африці. Ніч була місячна і ми могли веселку добре подивляти. Вертаючи домів почули музику; це на Театральній Площі б. готелю відбуваються кожного вечора лекції народних танків „скверденс“; вчить

мурин і вчить досконало, дуже виразно заповідає кожний крок, кожний рух і завважає найменшу помилку танцюючих пар і тоді затримує музику та дуже делікатно поправляє. Танцюють на переміну — старші і діти. Раз зайшов такий випадок: одна дівчинка лишилася без пари, її партнер якось не зголосився і вона засоромлена біжить між ряди публіки. Інструктор знову затримує музику; тоді встає один джентелмен і просить її до танку, вся публіка оплескує їх. Так створюється легка і мила атмосфера.

Спробую зробити порівняння, а радше подати рефлексії, викликані спогадами образів, що залишилися не так у пам'яті, як у глибині душевних переживань. Смокві Мавтейнс в Америці, Альпи в Австрії і наші дорогі Карпати.

Гори в Америці на загал дуже привітні і веселі: в них відчуваєте легкість, свobodно рухаєтеся; ви хочете бачити якнайбільше, ваш зір не мучиться, можете оглядати цілими днями. Якщо знайдетеся на полянах, що є на вершках гір, у вас наче ростуть крила; ви злетіли б над тими безмежними просторами гір, загорнули б їх під свої крила. Вам хочеться радіти, усміхатися разом із соняшним промінням, що складає свій вечірній поцілунок надобраніч. Гори в Америці життєрадісні.

Про Альпи, на жаль, не можу цього сказати. Прожила серед них два роки, на висоті б. 2,000 метрів. Вдячна їм тільки за те, що вдалося мені вилікувати хворобу сина. Може завдяки невідрадним обставинам і военній хуртовині, Альпи залишили по собі дуже понурі спомини. Якщо дивитися на них навіть у соняшні дні, вони дримають мертвою масою, німі, бездушні, тяжкі. Чим вище підноситься вгору, тим більший огортає сум — неспокій. Ні пташина не заспіває, ані навіть зайчик не перебіжить дороги. Все замкнене в собі — мертве.

Багато з нас провело свої найкращі, молоді літа в Карпатах, де Прут із Черемошем братньо обнялись. Карпати це вже не краса краєвидів, не масиви непроглядних лісів, а чар, що заворожує,

нашіптує до взнеслих задумів, до великих героїчних діл. Це зілля, що п'янить цілощом запахом і додає сили до боротьби. Це гори, де солов'ї перекликаються тужливими піснями, де зозулі долю виворожують.

В супроводі цієї симфонії природи, ми відвідували літніща, як Дору, Яремче, Ямну, Ворохту, напів дику Яблоницю і незрівняної краси — Жаб'є. На дні душі залишився глибокий, невтишимий біль і жаль, що до них дорога замкнена ще й колючим терням. Ми знаємо вартість одного проведеного дня на стежках лісів, поміж чепурними хатками наших багатих у дар мистецтва гуцулів. І знаємо вартість одного вечора над срібним Черемошем, що розкидає хрустальні перлини розбурханих хвиль і відбиває у бездонних глибинах образ блідолицього місяця-князя.

Здається все кругом дримає — але ні, все живе. Пісні із молодих грудей йдуть луною в найвищі шпилі запашних смерек. І тоді з нами співає все. Ваша душа співає — ви записуєте ще одну сторінку до книги „Святая Святых“, (а кожна людина її має), ховаєте глибоко в серці на дні, щоб колись прочитати.

Наші гори говорять — вони живі.

ОПІКА НАД БАБУСЕЮ

65 Відділ СУА у Нью Брансвіку і 59 Відділ СУА у Балтиморі донедавна прислали принагідні пожертви для бабусь у Німеччині. Недавно тому зголосили охоту — перебрати постійну опіку над бабусею. На пропозицію Об'єднання Українських Жінок у Німеччині вибрано дві старші жінки, що тепер будуть отримувати суму по 5 дол. місячно. Для тих, що живуть із суспільної допомоги, це велика підтримка. А головне — це почування, що про них свої не забули, що про них пам'ятають. Цей гарний почин обох Відділів слід відзначити!

Допомога Бабусі — акція, започаткована нашою організацією ще в 1958 році. Тепер підтримуємо 23 бабусі в Німеччині, Франції, Бельгії і Польщі. Пригадуємо, що старших самотніх жінок є більше і деякі з них уже довго чекають на цю допомогу.

Наше інтерв'ю

Після Конференції в Бразилії

З українським жіноцтвом у Бразилії здавна удержуємо приятний контакт. З нагоди побуту в ЗДА відвідали нас п-ні Ольга Горачук, містоголова СФУЖО в Півд. Америці, п-ні Лариса Волошин, членка Управи Жін. Організації і п-на Надія Шулган, директорка Інституту св. Ольги. Та звідсіля досі не було нагоди поїхати туди. Тому з радістю вітаємо п-ні Ірину Павликовську, представницю СФУЖО на Конференції Жіноцтва у Курітібі, що відбувала 25. і 26. червня 1967 р. Під свіжим враженням цієї зустрічі вона зможе дещо розказати.

Хоч дорожня втома ще не зійшла з її обличчя, всеж пані Ірина охоче розказує. За три тижні побуту вона встигнула багато побачити й почути.

— Почнемо від самої Бразилії, каже вона. Це країна великих можливостей і контрастів. Має великі природні багатства та вони далеко не використані. Як засіб прожитку переважає хліборобство, хоч уже покладені основи під потужний промисл.

— Наше поселення почалось там 75 років тому. Подібно як у Канаді, прибулі поселювались на землі. У півд. частині провінції Парани діставали свої наділи, здебільшого далеко одні від одних. Початки їх були дуже трудні. Хоч у Канаді теж були здані на свої сили, проте тут клімат був незвичний і не було нагоди до заробітку. Отже господарство їх розвивалось дуже поволі. Трохи краще пощастило тим, що поселились на півночі Парани. Там є краща земля, що родить каву, отже господарства станули на вищому рівні.

Розпитуємо про стан нашого поселення. Чи була нагода зустрітись із різними гуртами поселенців, із молоддю й дітворою?

— Оце й власне найбільш приємне враження моєї поїздки. Наше поселення в Бразилії зберегло свою мову і прив'язання до віри своїх батьків. Завдяки об'їзді, що її зорганізувала для нас жін. організація я відвідала багато осе-

редків. Побувала на півдні Парани в Прудентополі, Уніон да Віторія, Іраті, а також на півночі в Апукарані. Побачила, як живуть наші люди на „колоніях“, себто селах, зустрілась із молоддю в Інституті св. Ольги та дітворою на місцях. Всюди чула я чисту українську мову, всюди плекають українську пісню й танок.

Оправдана була думка влаштувати в такому середовищі Конференцію жіночих організацій Півд. Америки. Запитуємо про її підготову.

— Коли Управа СФУЖО висунула думку про влаштування її, тоді Жіноча Організація при ХОС-і створила Підготовний Комітет і запросила до нього представниць усіх місцевих жіночих товариств, себто Марійську Дружину, Т-во Катехиток, Сестрицтва, Жіночий Відділ при Т-ві Прихильників Укр. Культури. Цей Комітет зв'язався з Союзом Українок Аргентини і Об'єднанням Українських Жінок Венесуелі і почав підготовляти З'їзд.

Програма Конференції була подана в попередньому числі. Суть не в поодиноких її точках та виступах. А що саме становило вагу її?

— Найбільше значення Конференції в тому, що українське жіноцтво Півд. Америки заважало перевірити свою ситуацію, схопити свою проблематику та намітити свій дальший шлях. У тому напрямку були помічні доповіді мп. Ольги Горачук і Ольги Бандури про організований шлях української жінки в Бразилії й Аргентині, а п-ни Оксани Борушенко про українське поселення в Бразилії. Поодинокі ділянки праці з'ясували — п-ні др. Ірина Рибка (сусп. опіка), п-ні інж. Ольга Бандура (виховні справи), п-ні Євгенія Мазепа (традиція і культура). У своїй доповіді про „Дейні основи і працю СФУЖО“ я старалась накреслити напрямні, що просвічують українській жінці в її праці для свого поселення й Рідного Краю. А в дискусії це доповнили різні погляди.

П-ні Ірина Павликовська
Mrs. Irene Pawlykowska represented the World Federation of Ukrainian Women's Organizations at a Ukrainian Women's Conference in Curitiba, Brazil

Висловлюємо радість з приводу успіху цієї Конференції. Які ще моменти в ній могла б підкреслити представниця СФУЖО?

Пані Ірина пригадується. — Найбільш зворушливою хвилиною Конференції було привітання піонерок. Коли п-ні Горачук викликала поіменно тих стареньких діячок, що колись поклали основи під організоване життя, то зала зареагувала бурхливими оплесками. Хотілось плакати й вітати тих, що серед труднощів першого поселення принесли сюди і зберегли любов до далекої Батьківщини.

— А потім врадували нас осяги жінок у плеканні українських культурних цінностей. П-ні Євгенія Мазепа провадить Українську Фолкльорну Групу, п-ні Режина Лапунька музичну школу, п-ні Наталія Лиса з дочкою виробництво українські кераміки. А вже найбільше признання слід висловити Т-ву Катехиток Серця Ісусового, що так щиро дбає про дівочу молодь. Їх голова п-на Надія Шулган має в тому великі заслуги.

Кудюю спрямується тепер праця жіночих організацій Півд. Америки, запитуємо. Чи Конференція дала поштовх до нових починів?

— Найбільший натиск покла-

Наші градуантки

Згідно з кількати́тнім звичаєм наші Окружні Ради прослідкували вислід студій молодих дівчат у своїх округах. Може й не всіх удалось їх охопити, але напевне більшість тих, що здобули вищу освіту. Подаємо список градуанток округи Філядельфії і прохаємо зголосити тих, що нам не вдалося досягнути.

Марія Герасимович-Гончаренко, студії хемії в Честнат Гіл Каледжі у Філядельфії зі степенем B.S. у 1962 р. Пізніше студії математики в університеті Сінсіннаті зі степенем магістра. Працює в дослідництві та думає продовжувати студії для одержання докторату. Дочка Союзянки п-ні Софії Герасимович.

Марта Луцишин, студії журналістики в Темпл університеті зі ступнем B.A. у 1965 р., а потім студії бібліотекарства в Дрексель Інституті зі ступнем магістра. Працює як бібліотекарка.

Марта Шиприкевич, студії бізнесової адміністрації в Дрексель Інституті зі степенем B.S. у 1963 р. Продовжувала студії тієї самої ділянки для магістерії, яку досягнула рівнож у Дрексель Інституті. Працює як про-

дено на суспільну опіку й виховну ділянку. Наше поселення, зокрема його хліборобська вітка, потребує підтримки й допомоги. Її можна б одержати з державних джерел, якщо створити для цього відповідну підставу. Також у виховній ділянці слід повести нові заходи для освідомлення й збереження молодого покоління. Те все увійде тепер у зміст праці жіночих організацій, що повинні охопити ширші круги.

Ще кілька питань про особисті враження й зустрічі. Пані Ірина всміхається. — Як це описати? Коли закінчився перший день нарад, то мені на мить здавалося, що я на жіночій конференції в Рідному Краю. Якось усе проходило більш спокійно й сердечно — так, немов немає поспіху й колотнечі у світі. Оця сердечність і привітність української жінки збереглася такою, як була колись на нашій рідній землі. Я почувалася так, якби вже довго з ними працювала.

Л. Бура

вірник федерального банку. Дочка союзянки п-ні Олені Шиприкевич.

Галя Садовська-Ленез, студії архітектури в Пратт Інституті Технології в Нью Йорку зі ступнем B.A. з архітектури. Рівночасно досягнула магістерію в науці планування. Працює в перебудові місцевості Честер, Па.

Ірина Гнатюк, студії кібернетики в Дрексель Інституті зі степенем B.S. Хочє продовжувати студії для досягнення магістерії. Дочка Союзянки п-ні Гнатюк.

Оксана Корженьовська, студії біології в Пеннсилвенійському університеті зі степенем B.S. Плянє студіювати медицину.

Таня Кравців, студії мистецтва й графіки у Філядельфійському Мистецькому Каледжі зі степенем B.A. Працює в графічному підприємстві.

Богданна Казанівська, студії мистецтва й графіки у Філядельфійському Мистецькому Каледжі зі степенем B.A. Працює в графічному підприємстві і хоче підготуватись до магістерії.

Галя Сагата-Поритко, студії французької мови в Честнат Гіл Каледжі зі степенем B.A., плянє вчити в середній школі. Дочка Союзянки п-ні Анастасії Сагати, членки 43 Відд. США.

Патриція Ленчик, студії еспанської мови в Честнат Гіл Каледжі зі степенем B.A., плянє вчити в середній школі.

Люба Лукасевич, студії французької мови в Темпл університеті зі степенем B.A. Почала вчити в середній школі у Філядельфії.

Христина Новоженюк, студії математики в Темпл університеті зі степенем B.S. Працює у федеральній установі і плянє зробити магістерію.

Мірослава Олійник-Корженьовська, студії медичної технології в Темпл університеті зі степенем B.S. Дочка Союзянки п-ні Марії Олійник. Одружилась із Володимиром Корженьовським. Почала працювати, але плянє зробити магістерію.

Ірина Гомзяк, студії бібліотекарства в Комюніті Каледжі зі степенем A.S.S. Думає продовжувати студії.

Анна Крушляк, студії бібліотекарства в Комюніті Каледжі зі степенем A.S.S.

Наталія Мисько, студії бібліотекарства в Комюніті Каледжі зі степенем A.S.S.

Окружна Рада в Клівленді надіслала нам дані про своїх градуанток. Рівнож прохаємо доповнити їх даними тих, що їх не вдалося охопити.

Надія Воляник-Дейчаківська, студії бібліотекарства у Вестерн Різерв університеті зі степенем магістра. Плянє розбудувати бібліотеку в українській парохіяльній школі в Клівленді.

Мотря Грушкевич, студії історії в Джан Карол університеті зі степенем магістра. Плянє вчити в середній школі.

Марія-Любомира Фур, студії адміністрації шкіл в Темпл університеті зі степенем магістра. Плянє стати директором школи.

Галина Садівнича-Деслер, студії німецької мови зі степенем B.A. з відзначенням у Вестерн Різерв університеті. Плянє доповнити магістерію і вчити в середній школі.

Дзвенислава Кришталович, студії англійської і російської мов в Огайо Стейтовому університеті зі степенем B.A. Плянє вчити в середній школі й підготуватись до магістерії.

Новинки з Централі

Дня 28. липня ц.р. у програмі Українського Тижня на Виставі ЕКСПО у Монреалі відбувся **День СФУЖО**. В ньому взяли участь — п-ні Стефанія Пушкар, голова Централі США, п-ні Осипа Грабовенська, секретарка Гол. Управи і п-ні Ірина Пеленська, пресова референтка Гол. Управи. Представницею „Нашого Життя“ була п-ні Лідія Бурачинська.

**

У маніфестації **Тижня Поневолених Націй**, що проходила в наших більших осередках дня 23. липня ц. р., взяли участь голови наших Окружних Рад. У маніфестації Тижня Поневолених Націй у Філядельфії Централю США презентували — п-ні Стефанія Пушкар, голова, п-ні Осипа Грабовенська, секретарка і п-ні Ірина Пеленська, пресова референтка.

Своєчасно внесена передплата дає здорову фінансову підставу видавництву.

П-ні Рута Галібей
Mrs. Ruta Halibey, the new editor
of our children's page.

Наші співробітниці

НОВА РЕДАКЦІЙНА СИЛА

Дитяча сторінка „Нашим малюкам“ перейшла в нові руки. Її перейняла з цим числом молода журналістка п-ні Рута Галібей, відома нашим читачкам уже з рецензій дитячих видань на сторінці „На виховні теми“.

Рута Галібей народилась у Львові в родині д-ра Іллі й Дарії Витановичів. В Америці довгий час жила в Шикаго, де закінчила середню та вищу освіту магістерським дипломом із політичних наук — державної адміністрації. Працювала в департаменті суспільної служби стейту Ілліной. Належала до Пласту (курінь Перші Стежі), а потім працювала в референтурі новачок. Згодом одружилась з архітектором Тарасом Галібеєм. Разом із родиною (у подружжя народилося троє дітей) переїхала на схід Америки, де проживає в стейті Коннектикат. Коли діти дійшли до шкільного віку, стала частину часу працювати поза домом. Два роки працювала в шкільній бібліотеці, де мала змогу докладно ознайомитись з американською дитячою літературою, а від минулої осені вчить історію і суспільні науки в середній школі.

ЗГОЛОШЕННЯ УЧАСТИ НАДСИЛАТИ:

Mrs. Maria Danysh
240 E. 5th St., New York, N. Y.
10003

Рута Галібей є внучкою письменниці Катрі Гриневичевої. Її бабуня колись теж дбала про українську дитвору, редагуючи дитячий журнал „Дзвінок“. Саме тепер у 75-ліття „Дзвінка“ пригадалась ця ділянка її літературної праці.

А Рута Галібей живо цікавиться дитячою літературою і проблемами виховання дітей на еміграції. Своє знання зможе тепер застосувати в нашій дитячій сторінці, яка вимагає уваги і знання душі української дитвори.

МУЗЕЙ НАРОДНОЇ ТВОРЧОСТИ

Відкриття нашого Музею в Українському Інституті Америки оживило зацікавлення виробами нар. мистецтва серед нашого членства. Членки пригадали собі, що в скринях і сховках спочиває не один цінний предмет. Окрім їх та ближчої родини ніхто того не бачить. А в Музею воно зможе принести користь ширшому загалові.

Членка 8 Відділу СУА в Бронксі п-ні Анна Олійник пожертвувала чоловічу вишивану сорочку.

Членки 28 Відділу в Ньюарку пожертвували кілька предметів. П-ні Ольга Муссаковська подарувала тканний рушник із с. Бутини, пов. Жовква, п-ні Амелія Цяпка різьблений гуцульський хрест роботи Петра Паламарчука з Городка Ягайлонського,

п-ні Ольга Гнатик вишиваний рушник із Полтавщини (вирізування).

Членка 53 Відділу СУА з Асторії п-ні Леся Різник подарувала уставку із Львівщини і гердан.

Членки 64 Відділу з Нью Йорку теж подарували цінні речі. П-ні Марія Ржепецька пожертвувала столітній ліжничок із Вижниці в чорно-білі і червоні смуги, а п-ні Олена Назар вишиваний пояс (лемківський взір).

Усім членкам СУА належить щира подяка за те, що розуміють вагу цього нового культурного осередку та підтримують його.

ПОДЯКА

З правдивою щирістю дякую Управі й членкам 87 Відділу СУА за виявлену увагу й сердечність до моєї особи та гарні пам'ятки на прощання з приводу мого виїзду з Кентону, Огайо. З тієї нагоди складаю 5 дол. на Виховний Фонд СУА ім. Г. Ракочої.
Ольга Курилас

НАШЕ СПІВЧУТТЯ

Нашій дорогій членці і довголітній секретарці п-ні Марії Матвійків висловлюємо глибоке співчуття з приводу смерті її бл. п. Матері і складаємо 5 дол. на Фонд Мати й Дитина.

Управа 54 Відділу СУА
Вілмінгтон

Чи Ваша дитина має талант?

Українські діти — талановиті. Це часто стверджують їх учителі в американських школах, коли висловлюються про їх осяги в ділянці ручних робіт і мистецтва. Нераз батьки не прикладають ваги цим здібностям своєї дитини. А вони можуть бути для неї підставою для успішної кар'єри або проявом небуденного таланту.

У добу комерціалізації нашого життя треба підтримувати кожен поштовх до творчості. У дітей ще душа чиста, уява багата. Тому то дитяча творчість така чарівна, бо є щирим висловом їх дитячого „ч“. Її треба протиставити отупінню, що його впроваджує телевізія.

Живемо далеко від Рідного Краю. Єдина ниточка, що в'яже дітей із ним — це старше покоління, що може передати дітям його змагання до краси. Отже тому плекаймо творчі спонуки наших дітей! Виціплюймо їм охоту й любов до творчості!

Щоб показати творчі спонуки наших дітей, улаштуємо з кінцем вересня 1967 р. ВИСТАВКУ МИСТЕЦЬКИХ СПРОБ наших дітей із початкових шкіл і молоді з середніх шкіл. Думаємо виставити праці з рисунків, малювання, ліплення, моделювання, дереворізби, витинання, вишивання, кераміки, скульптури і виробів із соломи та паперу. При зголошуванні цих мистецьких спроб на виставку треба подати опис і зазначити, під чийм керівництвом і за чікими вказівками була виконана праця.

Звертаємось до українських батьків Нью Йорку, Ньюарку й Філадельфії з закликом — спонукати дітей до участі в цьому почині!

УПРАВА 64 ВІДДІЛУ СУА В НЬЮ ЙОРКУ

ПОСМЕРТНІ ЗГАДКИ

ДЕНВЕР, КОЛО.

Наша громада відпроварила дня 21 лютого ц. р. на вічний супочинок бл. п. **Лідію Чубату**.

Походила вона зі Станиславова, де її батько о. Олександр Григорович був довгі роки капеляном карного заведення на „Діброві“, при чому між іншим був свого часу сповідником політичного в'язня Мирослава Січинського.

Від ранньої молодости впряглася Лідія в гуманітарну і суспільну працю на терені Станиславова. На початку першої світової війни працювала як помічниця д-ра Красовського у військовому шпиталі на Діброві, а опісля як канцелярська сила у військовій команді міста. В часі наших визвольних змагань була секретаркою отамана Т. Рожанковського рівнож при команді міста. Коли створився уряд ЗОУНР з президентом д-р Петрушевичем на чолі, працювала як його секретарка спершу в Галичині, а відтак у Кам'янці на Поділлі. Як фахову бюрову силу покликав її д-р Степан Витвицький до своєї делегації під час свого перебування поза межами України.

Повернувшись додому виїздила

Бл. п. Лідія Чубата
Late Lydia Chubata, member of 75 UNWLA Branch in Denver, Colo.

часто, для порятунку здоров'я, заграницю, при чому мала змогу піддержувати контакти у тодішній підпільній акції. Про її діяльність під час другої світової війни для несення помочі тим, що їм грозила чи то в'язниця, чи то небезпека втрати життя, можуть багато сказати їхні родини, що крадьки зверталися до неї про поміч.

Перебувши всі труднощі еміграційної мандрівки переїхала Лідія зі своїм чоловіком Романом, б. гімназійним учителем до Америки, де заробляла для прожитку спершу вишиванням, відтак у пластовому підприємстві „Молоде Життя“, врешті важкою фізичною працею уночі, що довело її до серцевої поважної недуги та інших хворіб, які протяглися довгі роки.

Померла у Денвері, 19. лютого ц. р., серед загального жалю, бо у всіх, хто її мав нагоду знати, тишилася великою симпатією за її своєю тонкою товариською культурою та простолінійною, чистого характеру. Була членкою 75 Відділу США ім. Олени Степанів.
С. Л.

ВАШІНГТОН, Д. К.

На порозі весни Господь Бог кликав до себе несподівано на 77. році життя свою улюблену дитину бл. п. **Любу Петрик**. Оцим легким переходом із життя дочасного до вічного хотів винагородити їй за безмежну любов до Нього, за праведне, побожне, чесне життя християнки-католички, дружини, матері, бабуні, патріотки-українки та відданої членки США.

Бл. п. Люба Петрик народилась у Завалові, пов. Підгайці у домі о. пралата Гузара. Від батьків одержала глибоку любов до церкви і свого народу. По закінченні середньої освіти студіювала у Госп. Школі у Відні. У 1918 р. вийшла заміж за сотника Ярослава Воевідку, що по одному місяці співжиття, як український старшина відійшов на фронт, щоб включитися у воєнні дії УГА, а потім загинув на Великій Україні, залишаючи молоду вдову і маленького сина Ярослава.

У 1926 р. вона вийшла удруге заміж за сотника Петра Петрика, що гідно заступив попереднього

Бл. п. Люба Петрик
Late Luba Petryk, member of 78 UNWLA Branch in Washington, D.C.

чоловіка й батька. В часі польської окупації працювала в Обл. Спожив. Спільці, де при кожній нагоді ставала в обороні віри. Останньо проживала вона з чоловіком у дітей п-ва Ірини (також членка США) і Миколи Ставничих.

Як тільки постав Відділ США у Вашингтоні, бл. п. Люба Петрик одна з перших включилася в його ряди та за два роки не опустила ніодних сходинок чи імпрез. Своїм лагідним успосібленням і материнськими порадами допомагала нам у праці. І Союзянки вдячні за це нашій дорогій, невіджалуваній подрузі. Впродовж цілого життя ніхто не почув із її уст слів обмови, ненависти чи погорди. В усіх вона старалася добачувати лиш добре.

Біль стискав наші серця, коли ми останнім поцілунком прощали нашу посестру, усвідомляючи собі, що вже більше не побачилося. Але пам'ять про Неї зостанеться в нас назавжди!

Мирослава Скасків
голова 78 Відділу США
ім. Олени Степанів

Коли в Вашій місцевості немає Відділу США, зберіть гурт жінок, щоб його заснувати. Для цього потрібно 10 одиниць, що хочуть жити організованим життям.

Світова Федерація Українських Жіночих Організацій

ДЕВ'ЯТНАДЦЯТИЙ РІК ВИДАННЯ

ЧИСЛО ВОСЬМЕ

УКРАЇНСЬКИЙ ТИЖДЕНЬ НА ЕКСПО

Великою приманою для всього культурного світу є Світова Вистава з нагоди сторіччя Канади. Її побудова, її високий рівень, а передусім модерний дух поступу й гуманізму, яким вона пройнята, надав їй той особливий настрій, що його не мали дотеперішні події того роду.

Україна не мала своєї домівки в цьому зборищі народів і це характеризувало її становище. Бо принагідні експонати в павільоні ССРСР не могли дати якогонебудь образу її культури чи господарства. Також Український Тиждень, влаштований українцями Канади не розгорнув вповні її можливостей, бо мусів строго оминати якінебудь політичні акценти. Однак український потенціал виявився якнайкраще в визначених межах.

Це були — виставки образотворчого мистецтва і книжки, виступи вокальних та інструментальних музик, вистава дитячого театру з Вінніпегу, виступи танцювальних груп з народними танками, та цілий ряд доповідей з ділянки української культури. Демонструвався фільм „Скарби України“, показ писання писанок і вишивок. Проходив показ історичних і народних строїв, сполучений із приміненням народнього мистецтва до сучасного вбрання.

Цей показ української культури доповнила маніфестація української молоді (Пласт, СУМ, ОДУМ), що в найкращій своїй формі відзначила 100-ліття Канади і 75-ліття нашого поселення.

Та найважливіша для нас це свідомість, що цей показ є заслугою українського організованого жіноцтва. Виступи Українського Тижня підготував Комітет, створений заходами Жін. Т-ва ім. Лесі Українки, Союзу Українок Канади, Організації Українських Жінок ім.

Сесія Українського Жіноцтва

Програмова Комісія СФУЖО, що дбайливо підготовляє Сесію Українського Жіноцтва, встановила вже в основному плян переведення її, керуючись при тому тим, щоб підготувати працю поодиноких секцій дала в висліді ясний образ потреб, завдань і можливостей якнайширших кругів українського жіноцтва у вільному світі та щоб ми, пізнавши дійсний стан української жінки в поневоленій Україні, з'ясували собі, чим могли б полегшити становище української родини на рідних землях.

Програму Сесії, що відбудеться 15. листопада 1967, поділено в основному на дві частини: передполудневу і попудневу.

Передполуднем засідатимуть Секції, що матимуть свої наради в окремих приміщеннях готелю. По змозі будуть гуртуватися по дві споріднені секції в кімнаті, де наради йтимуть по черзі, але учасниці можуть бути ті самі. Наприклад — організаційна і зв'язків, культ. освітня й нар. мистецтва, преси і журналісток, сусп. опіки й економічна. Деякі Секції будуть радити у своєму засязі, як напр. виховна і підсоветських студій. Секції вже встановили поодинокі теми доповідей, що будуть виголошені (у скороченні) на нарадах; рівночасно голови секції дбають про підготову тез із своїх ділянок для резолюцій Сесії Укр. Жіноцтва та висувають одну основну чи загальну резолюцію з своєї праці до уваги резолюційної комісії Сесії.

О. Басараб, Жіночого Об'єднання Ліги Українських Католицьких Жінок, Комітету Українок Канади. Співучасником Українського Тижня була Світова Федерація Українських Жіночих Організацій.

Попуднева Сесія буде пленарною. У програмі цієї Сесії є три доповіді з такими темами:

1. „Український жіночий рух в аспекті 50-ліття проголошення української державности і 50-ліття рівних прав української жінки“.

2. „Життя українки під советським режимом та наші старання допомогти їй у її важкій долі“. Основним матеріалом до цієї доповіді послужать висновки праці Секції підсоветських студій.

3. „Роля українки в житті української спільноти у вільному світі“. Ця доповідь має наświetлити, чого очікується від українського жіноцтва поза межами Рідного Краю в різних ділянках життя, яких саме зусиль, щоб наблизити день визволення нашої Батьківщини. Основним матеріалом для цієї доповіді послужать тези поодиноких Секцій.

Після цих доповідей відбудеться дискусія і будуть відчитані резолюції Сесії Українського Жіноцтва, виготовлені в міжчасі резолюційною комісією. Після схвалення резолюцій — закриття Сесії.

Увечорі плянується спільна вечеря учасниць з невеликою програмою. Уточнену програму подамо в черговому числі журналу.

НА ОРГ. ФОНД СФУЖО

В останньому часі наспіли пожертви на організаційні цілі СФУЖО. Ліга Укр. Катол. Жінок Канади зложила пожертву 50 дол., Кредитова Кооператива, Торонто 25 дол., п-ні Люба Луцька 15 дол., окрім того 15 дол. як сплату з курсу вишивок, п-ні Ірина Павликовська 5 дол., п-ні Зеновія Терлецька 3 дол. Щире Спасибі!

ПРИСИЛАЙТЕ ПЕРЕДПЛАТУ!

Із Конференції СФУЖО в Бразилії:

Зліва: пп. Іванна Борушенко, Оксана Борушенко, д-р Ірина Рибка, Ірина Павликовська, представниця СФУЖО.

At the Ukrainian women's conference in Curitiba, Brasil

КРАЙОВИЙ З'ЇЗД СОЮЗУ УКРАЇНОК АВСТРАЛІЇ

В дні 25.—66. березня 1967 року відбувся в Мелборні в Українському Народньому Домі Крайовий З'їзд Союзу Українок Австралії.

З'їзд відкрила голова Крайової Управи ССА п-ні Л. Гаєвська-Денис. Предсідницею З'їзду вибрано п-ні Є. Козловську, заступницею п-ні В. Омельченко, секретарками пп. М. Москаль і Г. Свідерську. До Почесної Президії ввійшли Архиеп. Сильвестер, Кир І. Прашко, п. І. Гриневич, репрезентант СУСА, п. Г. Панасюк, репрезентант СУМ-у, п. А. Глуханіч, голова УГВ, почесна членка п-ні Коношко та попередні голови ССА пп. М. Осідач, І. Хом'як, І. Мамчак. Описля прочитано численні привіти та прийнято порядок нарад.

Другий день нарад пройшов із такою програмою: Доповіді Голів Стейтових Управ, затвердження статуту, Світовий Конгрес Вільних Українців, Сесія СФУЖО, пляни праці, вибір нової Крайової Управи, Контр. Комісії та Суду, схвалення резолюцій З'їзду і закриття З'їзду.

До нової Управи ввійшли: п-ні Л. Гаєвська-Денис, голова; містоголовами є всі голови Стейтових Управ, п-ні Мая Грудка разом організаційна референтка, п-ні Ковшик разом культ.-освітня референтка, далі такі членки Управи: пп. В. Яновська, Н. Берещака, В. Федько, І. Умриш, Г. Петришин, Н. Зімницька, О. Малинка, К. Роспотинська. Членки-заступниці: пп. Г. Пирогів, Т. Юхима. Пресові референтки: пп. Л. Гордієва, Г. Глухова. Контр. Комісія: пп. І. Хо-

м'як, Ю. Солтим, Р. Булка, Н. Відмицька, Л. Олійник. Мировий суд: пп. А. Голобродська, Н. Кармазин та Т. Війтович.

Першого дня З'їзду ввечері відбувся концерт самодіяльності ССА. В концерті виступили: жіночий хор „Ластівка“ з Аделаїди, декляматори із Сіднею та Перту, шкільний хор Братської школи ім. Митрополита Андрея Шептицького, Сумівська танцювальна група та танцювальна група й декляматори зі школи в Саншайні.

**Чи ви вже вирівняли передплату
за „Наше Життя“?**

До 9-го Літературного Конкурсу СФУЖО

Попередній 8-ий Літературний Конкурс СФУЖО вже добігає до кінця. З технічних причин неможливо було відбути засідання Жюрі у вакаційному часі, а тому вислід цього Конкурсу подамо пізніше. Та вже тепер проголошуємо черговий Літературний Конкурс, створений з ініціативи і фундації радної м. Дітройту Марусі Бек.

9-ий ЛІТЕРАТУРНИЙ КОНКУРС СФУЖО

матиме за предмет короткий поетичний твір, що його розмір не переступає в поему чи довгу балляду. Вірш може бути трактований якнайвільніше, себто він не обмежений якимнебудь родом поетичного твору (сонет, елегія, ода і под.), ні його змістом (чиста лірика, описовість, громадські мотиви), ні його оформленням (римований, ритмований або й без цих прикмет традиційного вірша).

На нагороду призначено по 100 дол. за два рівнозначні твори.

Учасницями Конкурсу можуть бути жінки-поетки або всі, що хотіли б ними бути.

Реченець Конкурсу — 31. березня 1968 р.

Конкурсіві твори слід надсилати в трьох примірниках під псевдонімом, подаючи справжнє прізвище автора в запечатаній коверті, на адресу „Жіночого Світу“, з допискою „Для Комітету Літературної Нагороди“.

Woman's World, P. O. Box 791, Winnipeg, Man.

КОНКУРС НА ВИШИВКУ

Організація Українських Жінок ВБританії підготовляє відкриття філії музею ім. Т. Шевченка у Лестері та проголошує конкурс на вишивку. Склад Жюрі буде поданий пізніше до відома, як також різні інформації щодо експонатів, що їх будуть надсилати з терену Великобританії.

ПОКАЗ ТА ПРОДАЖ РІЗДВЯНОГО ПЕЧИВА

З нагоди ювілейних святкувань Сторіччя Канади Рада Нар. Мистецтва влаштувала показ і продаж Різдвяного печива всіх етнічних груп 21. січня 1967 р. у Торонто. Український стіл улаштував Комітет Українок Канади. На ньому був невеличкий дідух, три калачі і віночок із пшениці. Святочні страви дуже скоро розпродалися. Прибуток із розпродажу був призначений на Фонд Ради Нар. Мистецтва.

ЗАМІСТЬ КВІТІВ на могилу бл. п. інж. Гриця Терлецького складає 15 дол. на фонд видання книги „Леся Українка, хронологія життя і творчости“

Гурток Книголюбів у Шикаго

ЗАМІСТЬ КВІТІВ на свіжу могилу бл. п. інж. Дам'яна Пеленського складають 10 дол. на Орг. Фонд СФУЖО
Олена Залізняк
Лідія Бурчинська

На сторожі здоров'я

День школяра

Настала осінь і наші діти пішли до школи. Після чудового літа і відпочинку для них почалася пора наполегливої праці. Тепер їм особливо потрібне вміння розподілити час, щоб його вистачало і для навчання і для відпочинку.

Школярі перших класів ще не можуть правильно розпорядитися своїм часом. Справа батьків — впорядкувати це. Вони повинні уложити плян праці, відпочинку, ігор і стежити за додержанням його. Цей поділ дня повинен стати правилом для школяра.

Який же він повинен бути?

Почнемо з ранку. Найбільш доцільно, щоб дитина вставала за годину або півтори до початку занять у школі. Адже їй треба зробити ранню руханку, обмитись, одягнутись, спокійно поснідати і піти до школи. Для всього цього потрібно приблизно цілої години.

Якщо дитина встає пізно, то руханку робить абияк, снідає квапливо. До школи вона вже не йде, а мчить, може впасти або влізти під авто.

З першого дня навчання у школі треба привчати дитину до виконання тих ранніх завдань. Починати від одягання і чищення черевиків, що школяр повинен вже вміти — аж до застелення свого ліжка перед виходом із хати. Це все дитина повинна собі поступово засвоїти, щоб набирала все більше самостійних рис.

Також дуже важливо, щоб учень ідучи до школи, як слід поснідав: адже попереду в нього цілий день праці. Сніданок повинен становити приблизно четверту частину всієї денної їжі. Найкраще дати йому молочну кашу, яйця в різних формах, свіжу садовину або компот і склянку чаю або молока.

Режим харчування дитини має велике значення для її розвитку. Ритм і якість харчування серйозно впливають на працездатність шко-

ляра. Відомо, що приблизно кожні 3—4 години закінчується травлення і з'являється почуття голоду, посилюється апетит. Якщо дитина їсть завжди в один і той же час, то апетит підтримується постійно, їжа краще перетравлюється.

Як показують спостереження, учням найкраще снідати біля 8-ої год. ранку. Біля 12 год. вони одержують у школі теплий полуденок (ланч). Додому приходять між 3-ьою і 4-ою год. і тоді повинні дістати легкий підвечірок. О год. 6-ій вони сідають до обіду разом із цілою родиною. Перед сном можна дати дитині ще компот або свіжу садовину.

А як з домашніми заняттями? Деякі батьки стараються засадити до них дітей зараз, коли тільки прийдуть зі школи. Цього робити не слід, бо малий школяр ще не відпочив від науки у школі. До того ж учні швидше справляються з домашніми завданнями, якщо після школи годинку пограються на дворі. Тому до домашніх занять слід заставляти дитину о год. 4:30. Вона повинна справитись із ними до обіду. Коли б не закінчила, тоді продовжуємо заняття по обіді. Та треба пам'ятати, що приготування завдань увечорі недоцільне, бо мозок втомлений і матеріал гірше засвоюється.

Для домашніх занять треба підготувати дитині місце. Коли дітей є більше, тоді для них разом призначити окремий стіл. Якщо звичайний стіл за високий, тоді можна підмотити сидіння твердою подушкою. Дорослі повинні стежити за тим, щоб дитина сиділа прямо. Її руки до ліктів мають лежати на столі. Ступні спираються на підлогу або спеціальну підставку. При такій позі не тільки зберігається добра постава, але й полегшується робота м'язів тулуба і правої руки. Світло має падати на стіл зліва.

Після обіду дитина знов повинна вийти з хати. Отут батьки можуть використати нагоду, щоб залучити її до домашніх справ — чи то помагаючи мамі в покупках чи батькові в городі. Протягом доби школяр повинен бути 3 години на свіжому повітрі. Пам'ятайте, що день проведений без прогулянки, втрачений для здоров'я вашої дитини.

Перед сном потрібний вечірній туалет. Вказані є купелі ніг водою кімнатної температури: вони добре загартовують дітей.

До правильного режиму дня належить також сон. Він дає організмові відпочинок, відновлює його сили. Діти 7—8 років повинні спати не менш як 11—12 годин, а 9—12 років около 10 годин. Постійне недосипання дуже погано впливає на дитячий організм, різко порушуючи нервову діяльність. Адже найчастіше режим порушується за рахунок сну. Цікава книга або телевізійна передача — і дитина засиджується допізна. Цього не слід дозволяти. Молодші школярі повинні лягати з 9-ої год. вечора. Перед сном слід обов'язково провітрити кімнату, приглушити радіо, а якщо заваждає світло, тоді погасити його або затемнити.

К. Л.

БЮРО СУСПІЛЬНОЇ ОПІКИ

Бюро Суспільної Опіки, що існує при ЗУАДКомітеті у Філядельфії під керівництвом почесної голови СУА п-ні Олени Лотоцької, діяло також у вакаційному часі. Потребуючих людей, що мають різні клопоти і в літньому часі, є досить. Поміж іншими випадками вдалося полагодити справу малої дівчинки, відданої на виховання. Її мати померла при породі і батько, що мав двоє старших дітей, віддав її на ферму до американської родини. Дівчатко виховалось і виросло на веселу, милу дівчинку. Батько оплачує її побут і часто з нею зустрічається. Тепер, коли настав час їй іти до школи, її прибрані батьки зголосили її там під своїм прізвищем. Батько звернувся до Бюро Суспільної Опіки з проханням допомогти йому в тому й дитині привернули її справжнє прізвище.

ПРИСИЛАЙТЕ ПЕРЕДПЛАТУ!

Користаймо з досвіду

Євгенія Котис

Яловичина

Може декого здивує ця назва для волового м'яса. Але це є правильне окреслення того роду м'яса. І тому ми повинні впровадити його у щоденному вжитку.

Це м'ясо найбільше вживане з усіх. Його маємо найбільший вибір і в різних якостях. Хоч відживна якість його та сама, то всеж деякі частини кращі в смаку, а тим самим і дорожчі. Взагалі м'ясо — це найдорожчий складник нашої їжі. Тому його приладженню слід присвятити належну увагу. У руках умілої господині й дешевше м'ясо може набрати добірного смаку. А при недбалому кукуваренні й краща якість м'яса пропадає.

Печеня з яловичини

Потрібно:

- 3 ф яловичини (волового м'яса)
- ¼ горнятка оцту
- 1 цибуля
- 1 ложка масла
- 1 ложка олії (оливи)
- 1 ложка борошна (муки)
- закришка (морква, петрушка, салера)
- лавровий листок
- сіль, перець

Обмити м'ясо і добре потовкти. Заварити оцет із покритеною цибулею і кип'ячим залляти м'ясо у місці. Покрити покришкою і лишити на одну годину. Потім вийняти печеню, помастити її олією і покласти до ринки, в якій розпушено ложку масла. Всунути до печі на 450 ст. й обсмажити з обох сторін. Коли вже зарум'янилось, тоді знизити температуру до 350 ст., додати почищену закришку і кинути перець і лавровий листок. Підолляти 1/4 горнятка окропу й пекти у печі, поливаючи час до часу соком з-під печені. Можна також скроплювати водою.

Пробувати по 2-ох годинах, чи печеня м'яка. При добрій якості м'яса може вже бути готова, а коли вже готова, вийняти на полумисок, покроїти у скибки. Підли-

ву перетерти через ситко і полляти тим печеню.

Подається з бурячками і м'ятою картоплею.

Полядвиза у сметановій підливці

Потрібно:

- 6 кусників волової полядвизи
- ½ горнятка масла
- 1 цибуля
- 1 горнятко сметани
- ¼ горнятка буліону
- ¼ горнятка вина Мадери
- сіль, паприка

Кусники волової полядвизи потовкти і посолити. Покласти на розігріте масло в посудині, що щільно замикається. Додати до того велику посічену цибулю, дрібку червоної паприки, залляти все сметаною й трохи міцного буліону. Прикрити щільно посудину і всунути до печі, нагрітої на 350 ст. Пекти 1 і ½ години. По годині печення додати вино Мадери. Коли вже м'ясо м'яке — вийняти й уложити на полумиску. Полляти підливою.

Подається зі смаженою картоплею і французькими галушками.

Січеники з грибами

Потрібно:

- 2 ф яловичини (волового м'яса)
- 5 цибулин
- 2 ложки тертих сухариків
- 4 ложки масла
- кошичок печеричок
- 1½ горнятка буліону
- сіль, перець

Помити м'ясо і пропустити грубо через м'ясорубку. Посікти 2 цибулі й вимішати з м'ясом. Додати меленого перцю, солі, добре вимісити, формувати січеники, обкачати в сухариках і обсмажити на маслі. Окремо почистити печерички, покроїти в тонкі скибки, кинути на гаряче масло й обсмажити. Посікти дальші три цибулі і злегка присмажити на маслі. Половину їх виложити на дно ринки, поверх того половину обсмажених

печеричок, потім обсмажені січеники, посипати рештою цибулі і грибів, залляти буліоном і тушкувати на кухні 10-15 хвилин.

ІЗ ЛИСТІВ ДО РЕДАКЦІЇ

До кукуварської книжки СУА

Я прочитав у січневому числі Н. Ж. про те, що Союз Українок Америки задумує видати кукуварську книжку пера Зеновії Терлецької. Вітаю цю думку, бо справді такої книжки в нас бракує. Тут можна дістати кукуварську книжку київського видавця „Українські страви“, Держ. Вид. Технічної Літератури УРСР, 1957, а також „Солодке печиво“, Львів 1961. Є в них різні розділи, зладжені спеціалістами, але не узглядено впливу тваринних товщів на людський організм. Можливо, що відживлювання в Україні скромніше, як в Америці, тому вживання тваринних товщів не є таке загрозливое. Крім того люди там більше рухаються в наслідок слабше розвинутої автової комунікації.

Українська кукуварська книжка для нашого поселення в Америці й Канаді повинна врахувати найновіші правила харчування. Багато пишеться й говориться про те, що на удар серця і параліж умирає тепер найбільше людей і що ці недомагання збільшуються з року на рік. А головною причиною — це нераціональне харчування і брак фізичної активності.

Загал українського жіноцтва не цікавиться тим. Приготовляє товсті росולי з волових костей, багато свинини, солодке печиво з великою кількістю яєць, масла, цукру. На пікніках подають товсту ковбасу та голубці чи вареники, що пливають у маслі. А потім читаємо в посмертних згадках про наглу смерть молодих ще людей, головно чоловіків. Чи не слід було б запобігти таким випадкам, впроваджуючи правильне харчування в родині?

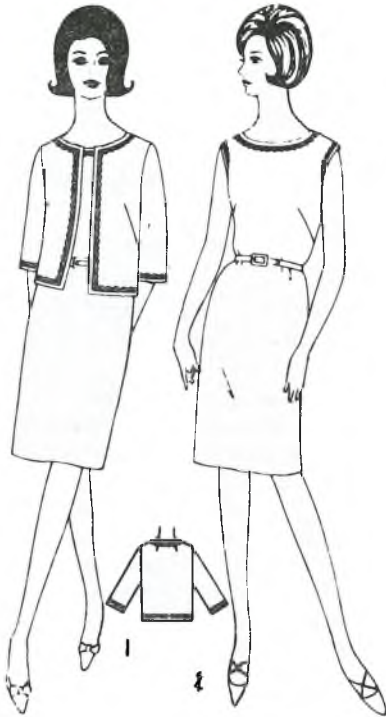
Мені вже доводилось писати на ці теми в нашому журналі. Буду це продовжувати доки сил мені стане. Але закликаю й інші чинники до впорядкування української кухні за сучасними вимогами!

Роман Міхняк

Прийдіть на імпрезу найближчого Відділу СУА! Пізнаєте громадську готовість нашого жіноцтва й відчуєте теплу, товариську атмосферу.

Українська ВИШИВКА

ВИШИВАНИЙ КОМПЛЕТИК

Сукня з жакетиком — це дуже популярний одяг осіннього сезону. Коли виконати це з білої вовни, то зимою

зможе послужити нам до святочної нагоди.

Сукня скроена гладко й може бути з пояском або без. Прикрашена біля вирізу і доокруги пах вузькою вишивкою.

Жакетик не сходиться зпереду. Обведений тим же взором біля вирізу, здовж поли й на рукавах.

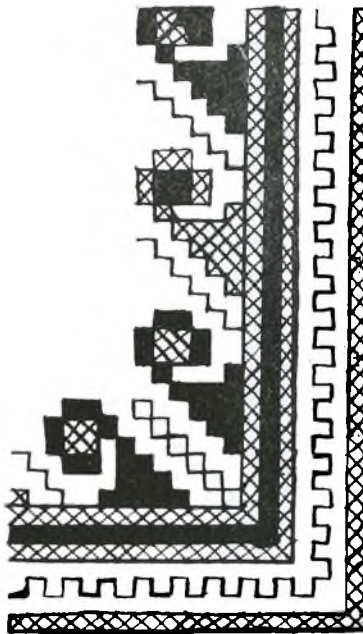
Для скроєння комплекту можна користуватись формою Сімплісіті ч. 6461 для величини 14½—24½.

Взір для комплектука

Подаємо дві можливості хрестикового взору для скромнішого й пишнішого вишиття.

1. Буковинський взір виконаний хрестиками і стебнівкою у двох кольорах, чорній і червоній. Чорна ч. 310, червона ч. 321.

Ч. 2. Буковинський взір, виконаний хрестиками. Кольори. ■■ чорний ч. 310, х х червоний ч. 321, о о жовтий ч. 743 і •• зелений ч. 906.

Замовляйте
АЛЬБОМ УЗОРІВ
Українські
Народні Вишивки

Серія 3

Взори з Галичини, Буковини
й Київщини

Ціна 2 дол.

Замовляти в Централі СВА

За сучасний припис

Харчування української родини зазнало в останньому часі великих перемін. Частинно сталося це через вимоги нового клімату й правила гігієни, а частинно через навантаження української жінки, що шукає легших форм приладження страв.

Та при тому українська жінка старається зберегти найважливіші українські страви у своєму стравосписі. Кожна господиня з радістю виконує приписи, успадковані від матері й бабуні. Українські страви, зокрема обрядові, є частиною нашої традиції. І ми її свідомо плекаємо й продовжуємо в наших родинках, придумуючи легший спосіб їх виконання й обмежуючи їх кальорійність.

Наші господині дуже винахідливі! Деякі з них мають уже гарні осяги в приміюванні приписів. Оце й хотіли б ми видобути на сторінки нашого журналу, щоб із того скористали широкі маси наших читачок.

Тому проголошуємо КОНКУРС НА НАЙКРАЩІ УКРАЇНСЬКІ ПРИПИСИ. Закликаємо тих господинь, що вміють пристосувати українські страви до сучасних вимог — надсилати нам приписи до випробування й оцінки. Припис може охоплювати будь-яку страву нашої кухні — закуску, юшку, м'ясну страву, городину, лакоминку, печиво.

Приписи прохаємо надсилати негайно. В міру, як будуть випробувані, їх подаватимемо в журналі. Оцінку їх винесе Кулінарна Комісія США, а нагорода буде проголошена на XV. Конвенції США в червні 1968 р.

Отже — зголошуйте приписи українських страв, достосовані до теперішнього часу!

РЕДАКЦІЙНА КОЛЕГІЯ НАШОГО ЖИТТЯ

Куховарські назви

НА БУКВУ К

Квасо́ліна — зерно квасолі. Квасоляний, **квасо́лівий**.

Квасоля піша і тична. Квасоля звичайна. К. стручкова.

Квасо́лька.

Ква́ша — рідка варена страву з солоду. Не плутати з кашею!

Ква́шення, ква́сіння — процес ферментації. Ква́шений (солоний) огірок, капуста.

Ква́сиво — збірна назва квашеної городини, квашена городина. Ква́шеніна — заквашена зелена городина.

Ква́сниця — дике яблуко, див. **кислиця**.

Квасе́ніна, квасне тісто — змішене тісто для наступного розчину хліба.

Кекс — дрібне англійське печиво.

Ке́ндюх — 1. шлунок жуйних тварин; 2. страву з кендюха, див. флячки; 3. варений із начинкою, див. сальцесон.

Ке́та — риба з род. лососевих. Dog salmon.

Ке́това ікра червона.

Ке́тяг, гро́но — китиця ягід, напр., кетяг калини, гроно винограду.

Кефа́ла, кефа́ля, кефа́ль — риба, див. **Лобаш**. Grey mullet.

Кефір — напій з ферментованого молока. Кефірний.

Кизі́ль, кизі́ль, де́рен, росл. — їстівні ягоди. Дерено́вий. Дерені́вка — наливка з ягід дерену.

Кисе́ль — холодна, солодка страву з молока або перевареної протертої садовини й ягід, згущена картопляним або кукурудзяним борошном. Кисе́лик, кисе́лівий.

Кисе́лиця — рід киселю зі свіжих або сушених слив.

Кислі́ця — плід дикої яблуні.

Кисло́та — оцтова, цитринова і т. д. Кі́слий, кі́слуватий.

Кислі́як — 1. кислий хліб; 2. квасне молоко.

Кі́шка — ковбаса, начинювана кашею, кров'ю, печінкою. **Н. Ч.**

Косметичний

Пора́дник

Плями на шкірі

Від літнього сонця в мене залишаються темні плями на шкірі. Вони лиш поволі зникають, а нераз тривають і до зими. Чи є засіб, щоб їм запобігти або їх скорше позбутися?

Читачка з Філядельфії

Якщо Ваші плями дійсно з'являються влітку від сонячного проміння, то їх можна усунути рідиною 12,5 проц.

Sodium Thiosulfate in Aqua Dist. Натирати тричі денно ваткою, замоченою в розчині.

Про запобігання таким плямам не можемо тепер говорити, бо це ширша тема, що вимагає цілої статті. Брунатно-жовті плями часто появляються на обличчі у вагітних жінок, часом також у невагітних. Їх дуже важко позбутися з допомогою лиш зовнішніх середників. Все ж таки, коли вживати їх регулярно, можна досягнути доволі добрий вислід. Дія цих середників полягає в сушенні та вибілюванні шкіри. Вище подана рецепта допомагає також проти веснянок.

Оленка Стадник, Едмонтон

ОСІННЯ ЛІНІЯ

Покази моди вже намітили осінню лінію. Силуетка втрималася на тому ж рівні, верхній одяг сягає до колін.

Осінні й зимові плащі рівного крою надають жіночій постаті молодечого вигляду. Різиріз ззаду або збоку дозволяє на легший крок та й показує пробіск суконки або спідниці. Бувають моделі дзвонозого крою, особливо для молодших. Переважає пісковий колір, але можна сподіватись багате брунатного.

Великою новиною сезону будуть пелерини. Найбільше моделей має військовий крій, а навіть захисний колір. Виконують їх із м'якої вовни, а також із грубого твіду. Але є вже пелерини в яскравих кольорах, червоних і зелених. До них звичайно відповідна або контрастна спідниця.

Костюми мають щораз більше тричвертові жакети. Буває, що жакет та спідниця контрастують у кольорі.

Зірка

АЛЮМІНІЯ

Коли вживаєте алюмінієвої посудини, тоді додайте до ворива — особливо при городині — кілька крапель оцту або цитрини. Це зовсім не впливає на смак страви, а посудина від того не темніє.

Гігієнічні й сучасні приписи

НАТАЛІЇ КОСТЕЦЬКОЇ

Овочі й городина

можна замовляти в Централі США

Ціна 60 ц.

- Ukrainian Woman -

UKRAINIAN WEEK
AT EXPO 67

Expo 67 — is the greatest attraction of this year. There hardly is a family left that has not, as yet, visited the exhibition, or at least endeavored to view a particular aspect of it through the television media. Indeed, Canada has achieved tremendous success in its centennial celebration.

The Ukrainian community of Canada, likewise, is marking its 75th anniversary. Upon this occasion a commemorative and properly inscribed stone has been cemented into the Parliament Building, also included in the celebration has been an official proclamation of observance of Ukrainian Week at Expo, which began with a grand march and shows performed by youths. This was a very solemn and thrilling moment that marked the role that the Ukrainian community played in that country.

It is interesting to note the great contributions and tireless efforts of the Ukrainian women in preparing the festivities during that week. From July 24th to the 30th of this year a committee was established at Expo's Hospitality Center, that consisted of representatives of Ukrainian women's organizations. It provided entertainment of both vocal and instrumental artists, and a display of books and works of art of famous Ukrainian writers, painters and sculptors, also an exhibition of Easter egg decorations and embroideries, which even included descriptive suggestions of applying folk embroideries on present day fashions.

Throughout the entire week representative guests from many other Canadian women's clubs came to visit the Ukrainian program, there. Many noted journalists, artists, and renown

Ukrainian Women's Session

In the April issue of "Our Life" we informed our readers concerning the preparations going into the forthcoming Women's Session, that will take place as a result of the meeting of the World Congress of Free Ukrainians, which will convene in New York. This Session has been called into being by the World Federation of Women's Organization (WFUWO), issuing an appeal to all Ukrainian womanhood of the entire free world.

The Planning Committee of WFUWO has already established plans for the Session. The Session has been planned to convene on November 15, 1967. It will be composed of two parts. The first part will be deliberated on by the Committees, dedicated to the many phase endeavors evolving in a woman's life. It is quite evident that there will be 8 (eight) Committees, in all. They are as follows: The Organizational (Coordinating) Committee, the Cultural Committee, the Education Committee, the Folk Art Committee, the Social Care Committee, the Press Relations and Soviet Studies Committee. Each one will deliver two or three lectures stating the final proposals which could serve as the basis for resolutions.

The Second Part of the Conference — will become the plenary Session consisting of all the present delegates. The Program of this Second Part will be composed of three lectures relating upon the following subjects:

musicians also gathered there. This was a grand occasion to present the Ukrainian culture, as well as an opportune time for visitors to become acquainted with the spiritual life of Ukraine.

1) "The Ukrainian Women's Movement in Retrospect of the 50th Year of Proclaimed Ukrainian Statehood, and the 50th Anniversary of the Equal Rights of the Ukrainian Woman."

2) "The Life of a Ukrainian Woman Under the Soviet Regime and Our Attempts to Aid Her and Her Terrible Fate." The basic reference used for this lecture was provided and attributed by the Soviet Study Section.

3) "The Role of the Ukrainian Woman in the Life of the Ukrainian Community in the Free World." This lecture should enlighten and project the things which are expected from Ukrainian womanhood severed (displaced) from their dear homeland, in every aspect of life. The chief material for this lecture was provided by each Committee, individually.

Committees have already begun the task under the leadership of their respective president. Presumably 2, 3, or more lectures will be read touching upon the carefully prepared themes of the designated subjects, according to the degree of interest which they arouse.

Some Committees will be fused together at the Session, for instance, the Cultural Committee will be joined with the Folk Art Committee or the Organizational (Coordinating) Committee will be united with the Relations Committee. The Committee of Rearing and Soviet Studies will function and deliberate independently, having quite a large amount of different research material to handle.

In that way the preparations for the forthcoming Session will bring forth and uncover a great amount of invaluable material that will enhance our knowledge and information concerning the

Mrs. Agatha Osadchuk, President of Branch 37

BRANCH 37 PRESIDENT

Since June 1, 1967 the 37 UNWLA Branch in Detroit, Mich. has a new president. Mrs. Agatha Osadchuk is well known to its members and to all Soyuzanka's in Detroit. Like many other ladies in Detroit, she was born, and educated in Canada. Her parents came from Zalischyky in Ukraine to Canora, Sask. Here, little Agatha was born and later married. Now she has a 22-year-old daughter in college and 26-year-old married son. She also has a grand daughter and a grandson.

Mrs. A. Osadchuk is busy with all kinds of community work. Besides our Chapter she also is the chairman of the Cancer Sewing Group.

Ukrainian woman. This will furnish us with the key directives which will aid our furthering work and needs.

The Woman's Session shall also offer an opportunity for the meeting of representatives of women's organizations from the various continents. We are awaiting the delegates from Europe, South America, and Australia, and once again, we shall meet with our sister-friends from Canada. The Ukrainian National Women's League of America (SUA) will play hostess to the Session, therefore, it will assume the greatest amount of responsibility upon itself due to the role that she will have to play.

76th Annual Convention of GFWC

(JUNE 4-8, 1967) IN SAN FRANCISCO

by Mary Dushnyck

Addressing the 1500 delegates, Mrs. Pearce, President of General Federation of Women's Clubs, related the pioneer woman's character to today's clubwomen as they face up to the issues of our time — prevention of crime and addiction, air and water pollution, education, conservation, public affairs, international relations, consumer protection, community improvement and many others.

Mrs. Pearce was especially concerned about "such scars on our national character as flagrant crime and lawlessness, revolt on the campus, dilution of morals and Supreme Court decisions that coddle subversives and criminals." In speaking of "incredible" Supreme Court decisions . . . one upholding the right of subversives to teach in New York public schools and colleges, and others which increase the difficulty of convicting people who have committed a crime . . . Mrs. Pearce urged the GFWC membership to "back legislators who want to act on legislation in the public interest but are uncertain about the views of their constituents" (e.g., voluntary participation in Prayer for Public Schools). In this connection Mrs. Pearce suggested all members of the convention to write their Congressmen to implement the GFWC resolutions . . . on air pollution, crime control, consumer education, non-proliferation of atomic weapons, safety for motorcyclists, venereal disease, and volunteer participation in federal programs, as well as amendments regarding credit and installment buying, equal rights and responsibilities of women, misrepresentation in advertising and marketing, sale of firearms and water pollution control.

Mrs. Pearce warned parents about the influence of Communists who have infiltrated our schools of higher learning.

In keeping with the theme of

the administration, "Build with Youth for a Better World," Mrs. Pearce outlined the active strides taken by the Junior Clubs in projects such as State Youth Conservation, Summer Youth Opportunity Campaign ("Help Them Help Themselves"), raising \$80,000 for the life-saving ship HOPE, the GFWC-Shell Oil Scholarship program, Operation Healthy Babies, CARE, the Hallmark art awards for high school seniors, community improvement and all major GFWC programs.

The keynote of the convention was delivered by a former Miss America, Marilyn Van Derbur, who captured the audience with her delivery of a talk on "Goals and Dreams." Also, Sandra Roberts, 1967 Miss Teenage America, spoke on the timely subject of "Youth Safety."

Among the many effective speakers was Thomas J. Cahill, Chief of Police of San Francisco, who said too much freedom has been given our children, but acknowledged the "tremendous role women play and should play in bringing the proper values to their children." Also appearing at the convention were: Desi Arnaz, Art Linkletter and Jack Valenti, president of the Motion Picture Assn. of America and former aide to Pres. Johnson, who stressed the responsibility of parents in guiding the selection of movies for their children by seeing the pictures themselves first. "Audiences should nourish that which is good, ignore that which is not."

Also, the stimulating panel discussions on Air Pollution and "Community Development; the City, the Town, the Volunteer" and the Broadcasters Industry provided the delegates much food for thought.

On a lighter note, we must mention the lovely musical contributions of lyric soprano Marilyn Pearce which were a popular feature of the program.

Board and members of UNWLA Branch 55 in Los Angeles:

First row from left: Mesdames Emily Sluzar, Lesya Prokopowych, Maria Prokopowych, Lesya Kurylenko, Olga Muc, President, Maria Dushnyck, Sonya Wasylkiw, Nadia Novak, Barbara Bilinsky, Anna Prokopowych. Second row from left: Mesdames Bilinsky, Horodecky, Wynnycky, Kostiw, Shtogryn, Dolyuniuk, Harasymiw, Sylchak. Third row from left: Mesdames Polotnianka, Chuzhak.

VISIT TO UNWLA WESTERN BRANCHES

On the occasion of their participation in the General Federation of Women's Clubs Convention in San Francisco, Calif. in June, Mrs. Stefania Pushkar, UNWLA President, and Mrs. Mary Dushnyck, its public relations chairman, visited the UNWLA branch in San Francisco, and subsequently Mrs. Dushnyck visited the Los Angeles branch and Mrs. Pushkar the Denver, Colorado one.

At the meeting of Branch 62 in San Francisco, attended by members as well as husbands and children, Mrs. Yaroslava Orenczuk, president, cordially welcomed the two guests, who were then presented with flowers by youngsters in costumes.

Mrs. Pushkar in her address spoke in community education of the new generation, preschoolers and teenagers, helping mothers educate children of mixed marriages (Ukrainians with non-Ukrainians), social service programs in conjunction with the UCCA and other groups, and practical courses for members to enable them to pre-

serve our Ukrainian traditions. She also spoke of her trip to Teheran last year and development of our international contacts.

Mrs. Dushnyck discussed the participation of the 2 Ukrainian delegates at the GFWC convention, the reports they presented at its International Clubs luncheon (at which Mrs. Orenczuk was a guest) and their appearance in a documentary film. She also mentioned the UNWLA membership in the National Council of Women of U. S.; the recent opening of the Ukrainian Folk Art Museum in NYC and the wide coverage it received in the American press; our contacts with Baltic and other ethnic groups, etc.

Following the reports an informal reception was held, with delicious refreshments prepared by the "Soyuzanky" and discussions continued on various subjects in which the men took an active part.

During their San Francisco stay, Mrs. Pushkar and Mrs. Dushnyck were treated most hospitably by their fellow Ukrainians, including "Soyuzanky"

Dr. Nadia Sorokiwaska and Mrs. Orenczuk, to all of whom they are very grateful. Their sight-seeing tour of a redwood forest and the Pacific coast as well as San Francisco, the Paris of the West, will long be remembered.

M. D.

REPORT OF UNWLA BRANCH IN DETROIT, MICH.

On June 6, 1967 an Annual Meeting was held at the home of Mrs. F. Kloss. The acting chairman Mrs. M. Demray requested reports to be read together with the minutes. The treasurer's report was accepted as read.

The installation of new officers resulted as follows: Mrs. Agatha Osadchuk, president; Mrs. Laverne Viellieux, vice president; Mrs. Myrtle Slaby, corr. sec'y; Mrs. Sophie Small, secretary; Mrs. Mary Krafton, treasurer; Mrs. Strokon, publicity chairman.

A leader sees things through the eyes of his followers. A leader puts himself in their shoes, and helps them make their dreams come true.

М. Дейко

Як люди приручили тварин

Людина має багато друзів поміж тваринами, що допомагають їй: пес стереже людині хату й ходить з нею на полювання; корова дає їй молоко; кінь возить людину; кіт ловить мишей та щурів; курка несе яйця... Ми звикли до цих наших друзів і помішників і рідко згадуємо про те, що був час, коли всі ці тварини були дикими, боялись людини, тікали й ховалися від неї. Поступово, дуже повільно й обережно, людина приручила їх, зробила їх свійськими, хатніми.

Ніхто не знає, як людина це зробила, бо було це дуже-дуже давно, коли люди жили ще в печерах і робили собі одяг із шкіри диких звірів, на яких вони полювали. Тоді люди ще не вміли писати і ніде не лишилося ніяких писаних оповідань про це. Ми можемо тільки припускати, як людина взялася до цієї нелегкої справи.

Першим другом людини став пес. Як людина його приручила?

Було це, мабуть, так: людина полювала на вовчицю й убила її. У норі вовчиці були вовчєнята. Вони були маленькі, м'якенькі, пухкенькі. Людина подумала собі, що її діти в печері будуть охоче бавитися вовчєнятами, і забрала їх з собою. Діти, справді, зраділи цій новій забавці і тишилися звірятками.

Вовчєнята незабаром звикли і до дітей, і до дорослих. Вони пригетлювали з усіми мешканцями печери, але гарчали на чужих людей, коли хтось до печери підходив. Це людям сподобалося: тепер вони могли спокійно спати вночі, бо мали вартових, що охороняли їх від ворогів. Пізніше люди прирчили цих вовчєнят ходити з ними на полювання, приходити на поклик і свист.

Тяжко було, мабуть, приручити дикого коня. Дикі коні боялись людей і не підходили до них

близько. Вони були дуже сильні, бігали дуже швидко і не підпускали до себе людини. Але й коня людина теж приручила. Було це, мабуть, так:

Людина ставила пастки на диких тварин. Викопувала глибокі ями в лісі і так ловила звірів. Одного разу до такої глибокої ями впало мале лошатко і не могло з неї вискочити. Коли до тієї ями підійшла людина, лошатко перелякалося, затремтіло й захропло. Людина сіла біля ями, стала ласкаво гладити лоша, щось тихо й ніжно до нього говорити. За якийсь досить довгий час лоша перестало боятися й тремтіти. Тоді людина принесла йому води питися й трави поїсти. А сама знову сіла коло ями й дивилася, як голодне лоша їло.

Вечоріло. Людині шкода було залишити таку малу тваринку на ніч у ямі — вона знала, що вночі дикі тварини з'їдять її. Тому людина запалила вогнище і сиділа коло того вогнища цілу ніч, вогнем захищаючи тваринку від диких звірів. На ранок людина знову погодувала й напоїла лоша, а тоді викопала рівчак з одного боку ями, щоб лоша могло з неї вилізти. Скінчивши свою роботу, людина відійшла геть і дивилася, як лоша помалу з ями вилазило. З ями воно сяк-так вилізло, але бігти не могло, бо, падаючи до ями, воно підвередило ногу. Це дало людині змогу підійти до нього і забрати його з собою до печери. Там людина прив'язала його і заходилася лікувати йому хвору ногу.

Час ішов, і помалу людина й кінь стали приятелями. А коли кінь став дорослим, людина стрибнула йому на спину. Кінь перелякався, зірвався з прив'язі і побіг щодуху. А людина притулилася йому до спини і трималася за нього руками й ногами.

Так людина вперше поїхала

верхи на коні і з часом зовсім приручила його.

Минав час, і людина поступово приручила багатьох диких тварин: корову, вівцю, козу, дикого кабана тощо. Незабаром біля печери людини ходили кури, гуси, качки... Людина доглядала, годувала й лікувала їх, коли вони хворіли. А приручені тварини допомагали людині, хто чим міг.

У ДИТЯЧИЙ САДОК

У дитячий садок
їдем щосуботи.
Цілий день,
Цілий день
маємо роботу.

У садку навчимося
гарно малювати,
заспівати пісень,
вірші проказати.
Вже уміємо ми
маршувати жваво.
Нам робота іде
весело й цікаво.

У садку цілий день
як нам не радіти!
Ми в гурті
тут усі —
українські діти.

Л. Гадай

Петро Кізко

ХТО ЦЕ?

Жовта сукня, синя хустка,
Зелені черевички.
Сукня — з листя, хустка — з неба,
З трави — черевички.
Ходить пишна, пребагата
Пані в цім одінні
Й роздає дарів багато,
Вся в яснім горінні.
Хто це? Хто, скажіте, мовте —
не баріть.
Та це ж осінь наша, мила — золотиста...

26. 6. 1966.

ЧИ ВИ ПРИЄДНАЛИ В ЦЬОМУ РОЦІ
О Д Н У ПЕРЕДПЛАТНИЦЮ?

НАШЕ ЖИТТЯ — ВЕРЕСЕНЬ, 1967

Хатка на колесах

Одного дня маленька Муся (їй щойно чотири роки) почала кудись вибиратись у дорогу. З поважним личком збирала всі свої речі: суконочки, черевички, панчішки, ляльку, ведмедика — в один клунок. Потім принесла собі шнурок і намагалась цей клунок зв'язати. Здивовані татко і мама питають:

— А це що за новина? — Ти кудись вибираєшся в дорогу, Мусю?

— Ну, так. Я їду на вакації.

— Ов! А то ж куди Бог провадить?

— Та до бабуні!

— А чим же ти поїдеш? — Автобусом, відомо! — так Мусю.

Обізвалася старша сестра, Ганнуся: — Та ж за автобус треба платити. А де ж ти візьмеш гроші?

— О!, малі діти чей же не платять. Я так поїду.

На це родичі наче посумніли і кажуть: — То забери і нас зі собою. Нам буде скучно без тебе.

А Мусю з повагою: — Я не можу вас усіх туди забрати. Бо то знаєте — у бабуні нема стільки місця.

На це татко: — Знаєш що, доню, не покидай нас! Я придумав спосіб, що зможу всіх вас на вакації забрати: і мамцю і Ганнуся, і тебе, і малого братчика Ромка. Лишися, не поїдеш сама? Добре, так? Мусю подумала, подумала, а далі каже: — Добре, татку. Всі разом поїдемо. І так сталося.

Одного дня, по полудні, татко не прийшов, як звичайно, на обід — аж над вечір приїхав. Але чим? — О! ви дуже здивувались би, якщо б побачили... Отже на їхнє подвір'я вкотилось якесь таке величезне авто, що виглядало наче малий автобус. Вся мала родина вибігла на двір подивляти. Татко вискочив до них, привітався: — Ну, як вам подобається та хатка на колесах? — засміявся. А вони і слова не вимовлять з дива.

За татком вийшов теж якийсь робітник, привітався з мамою, та сказав: — Це є такий „трейлер-гавз“, ходіть до середини, я вам усе поясню!

І як стій ціла родина знайшла-ся в середині цієї хатки. Окликав радости, подиву, несподіванки, не було кінця. Бо в цій хатці було все: і кухонка, і лазничка, і спальня — ну, все як удома, лиш мале — от як у цій хатці з байки „на курячій ніжці“. А вдоволений татко пояснив:

— То бачте, ця хатка уже наша — ми собі її уладимо, заберемо що потрібне і за кілька днів поїдемо всі разом на вакації. А до Мусі: — Ну як Мусю? Чи краще буде, коли всі разом поїдемо? На це дівчинка припала до татка і його поцілувала.

І почалась робота. Дівчатка заносили свої речі, а мама таткові, Ромцеві, свої й уклала все в шафах у хатці. А як усе вже було уложене, готове, одного дня всі раненько повставали, поснідали, помолились, замкнули свою хату і поїхали кудись світами. А куди? О! там де гарний зелений, цвітучий край — унизу травичка, вгорі розлогі дерева, побіч річка, недалеко правдивий ліс. Хатка спинилась під розлогим деревом. Подальше було видно ще інші такі хатки. Біля них, або над річкою, цілі родини з дітьми.

Почалось веселе таборвання. Татко звичайно ловив рибу і ходив з дітьми до недалекої крамниці по закупи. Мама готовила їжу,

гляділа Мусю і малого Ромця. Ганнуся знайшла собі товариство — двох хлопчиків, один як і вона з другої кляси, другий старшенький — разом вони купались, грілись на сонечку, спостерігали у річці рибку. Ганнуся помагала хлопчикам збирати камінчики, згортати пісок — бо вони заходились будувати впоперек річки греблю — щоб утворити водопад. Робота була безвиглядна, бо вода все розмужлювала.

Але це їм аж ніяк не заважало. Часом знаходили слимака у хатці — скорупці. Брали його в руки, хухали на нього і приговорювали:

Слимак, слимак, слимачок!

Скоро з хатки виходи!

І роги нам покажи!

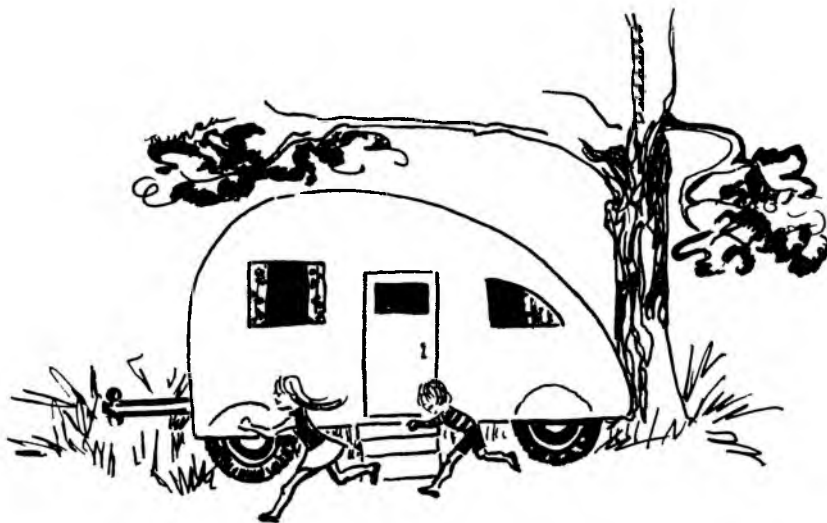
Що ж то було радости, коли нарешті слимак зволив ласкаво вилізти зі своєї хатки — ба, навіть і роги дітям показати. Так то щасливо минав їм день за днем у „хатці на колесах“.

ВОДИЧКА

Наберу з криниці
Свіжої водиці,
Буду умивати,
Буду примовляти:

— Водичко, водичко,
Умий Олі личко,
Рожеве та біле,
Як яблучко спіле!

Г. Демченко

Хатка спинилась під розлогим деревом

Вісті з Централі

Вже проминуло гаряче літо і ми стаємо знов до громадської праці. Незабаром зійдемося на **перших ширших сходах** нашого Відділу. Привітаємось сердечно по вакаційній перерві й приступимо до праці. Але пам'ятаймо про впорядкування й добре проведення ширших сходин! Це є могутній організаційний спосіб, що з'єднає нам членство.

**
*

Для кращої кваліфікації наших організаційних референток розсилаємо Окружним Радам працю п-ні Варки Бачинської, орг. референтки молодечих Відділів при Гол. Управі на тему „**Праця й обовязки орг. референтки**“. Орг. референтки Окр. Рад зможуть на тій підставі провести гутірку з орг. референтками Відділів щодо їх обовязків і праці.

**
*

Конференція Референток цього року присвячена **виховним справам**. Окружні Ради в Дітроїті і Рочестері вже її провели весною, а в других Окружних Радах вона відбудеться восени. Радимо присвятити проведенню цієї Конференції належну увагу.

**
*

Окружна Рада в Ньюарку урухомила вже **третій Відділ** у цьому році. Завдяки її заходам у **Менвіл, Н. Дж.** постав Відділ ч. 92 з п-ні Марією Пілат на чолі. Вітаємо цю нову нашу клітину й бажаємо сил і успіхів у дальшій праці.

**
*

Ще не всі Відділи зложили свою пожертву до **Музейного Фонду** з нагоди відкриття Музею Нар. Творчости в Нью Йорку. А ця культурна станиця основана на етнографічній збірці СУА та й на дальших пожертвах наших членок.

НАШЕ БАЖАННЯ

Нашій хворій членці п-ні Т. Мацьків, що перейшла операцію, шлемо бажання скорого видужання, а замість квітів до лікарні складаємо 5 дол. на Фонд „Мати й Дитина“.

Управа 7 Відділу СУА
Акрон, Огайо

Вітаємо!

Бажаючи привітати новоприєднаних членок усіх округ, ми дійшли в цьому році до округи Шикаго. В останній хвилині наспіли зголошення від усіх Відділів округи. Ми дуже раді, що майже всюди членок прибуло! А тепер сердечно вітаємо їх і бажаємо, щоб їх у Відділах було якнайбільше!

22 ВІДДІЛ СУА, ШИКАГО:

Стефанія Березецька
Анна Косачевич
Ольга Мицанка
Ольга Янушевська

29 ВІДДІЛ СУА, ШИКАГО:

Надія Андрушко
Олександра Дяченко-Кохман
Люба Маркевич
Леся Мудрій
Оксана Оришкевич
Дарія Сокологорська-Гартлер

Лілія Цепинська

51 ВІДДІЛ СУА, МИЛВОКІ:

Анна Черінь

74 ВІДДІЛ СУА, ШИКАГО:

Віра Гоевич
Оксана Добровольська
Леся Куропась
Марія Сокологорська-Гартлер
Ольга Шлапак
Віра Яворська

ЕКЗЕКУТИВА СУА

Замість квітів

ЗАМІСТЬ КВІТІВ на могилу бл. п. проф. Миколи Єржківського складаю 10 дол. на Дім для Старших

Галина Воскобийник, Нью Бритен

ЗАМІСТЬ КВІТІВ на свіжу могилу бл. п. проф. Миколи Єржківського складаємо 25 дол. на пресовий фонд Нашого Життя

Д-р Олександр і Ярослава Гудзяки
Сиракузи

ЗАМІСТЬ КВІТІВ на могилу бл. п. проф. Миколи Єржківського складаємо 5 дол. на пресовий фонд Н. Ж.

Теодозія і Зиновій Савицькі
Ютика

ЗАМІСТЬ КВІТІВ на свіжу могилу бл. п. Марії Гусар складаємо 10 дол. на Укр. Католический Університет у Римі

Марія і Юрій Кордуби
Парма, Огайо

ЗАМІСТЬ КВІТІВ на могилу бл. п. Марії з Кравчишинів Гусар, матері п-ні Іванки Яремко, складаю 10 дол. на Фонд Бабусі

Марія Горохов'янка, Торонто

ЗАМІСТЬ КВІТІВ на могилу бл. п. Марії Гусар складаємо 10 дол. на Укр. Католический Університет у Римі

Е. і Ю. Тарнавські, Клівленд

ЗАМІСТЬ КВІТІВ на свіжу могилу бл. п. Зінаїди Гончаренко складаємо 5 дол. на Фонд Бабусі

Марія і Мирон Кузьми
Сиракузи, Н. Й.

В ПАМ'ЯТЬ моєї дорогої шкільної товаришки Ольги Андрієк Пилявка складаю 10 дол. на Фонд „Мати й Дитина“

Емілія Плешкевич, Шикаго

ЗАМІСТЬ КВІТІВ на свіжу могилу бл. п. Марії Процак складаємо 5 дол. на Стип. Фонд ім. Олени Гординосської при Окр. Раді СУА в Ньюарку

Ірина і Роман Левицькі
Елізабет

ЗАМІСТЬ КВІТІВ на свіжу могилу дорогої бл. п. Амалиї Рублевої складаю 5 дол. на передплату журналу для бабусі

Ірина Руснак, Рочестер

У ТРЕТЮ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ смерті моєї дорогої бабусі Марії Белей, що померла в Україні, складаю 10 дол. на Фонд Зв'язків і Репрезентації

Орися Марків, Нью Гейвен

Імпреза, проведена силами двох Відділів — це тісний лучник між ними.

Окружна Рада СУА в Нью Йорку в 1967 р.:

Перший ряд, сидять від ліва: Л. Котлярчук, Марта Ярош, Оксана Рак, Галя Гошовська, Ольга Соневицька, Софія Котик. — Стоять від ліва: Олена Процюк, Розалія Полчій, Ольга Зазуля, Марія Ржепецька, Наталія Хоманчук, Марія Демидчук, Іванна Бенцаль. — Другий ряд. Олена Гентиш, Мей Демей, Катруся Папуга, Віра Сушків. — Бракують на знімці: пп. В. Бачинська, І. Падох, М. Душник, О. Лігепло, Л. Різник, М. Бачинська, Л. Раковська.

UNWLA Regional Council in New York City in 1967

Нью ЙОРК, Н. Й.

Виставка книги

З нагоди святкувань Франківського року Комітет Підготовки в нашій метрополії запланував виставку Франкіяни. У 50-ліття смерті Великого Поета хотілось представити його творчий дорібок. Ініціативний Гурт приступив до підготовки. Та згодом цей плян поширився на виставку сучасної книжки і преси взагалі. Створено Комітет Виставки під головуванням п. Я. Пастушенка і запрошено до участі всі видавництва, кнігарні і організації, що займаються виданнями книжок чи періодиків. У виставці взяло участь 28 виставців. Між ними запрошено також Союз Українок Америки, як видавця Нашого Життя й інших видань.

Центром Виставки Книжок все ж таки була Франкіяна. Нею займався д-р О. Соколишин, що дав повний перегляд творів нашого Каменяра, доповнивши виставку рідкісними виданнями із збірки Д. Горняткевича. Виставлено там усі книжки, що їх можна було віднайти на еміграції.

Для Союзу Українок Америки це була корисна нагода виступити зі сво-

їми виданнями перед громадою. Та годі було обмежитись лиш ними. Бо ще в 1959 р. з нагоди Світового Конгресу СФУЖО у Нью Йорку, відбулась там **Виставка Жіночого Пера**, що зібрала всі жіночі видання, які появились на еміграції. Союз Українок Америки підхопив цю ініціативу і з нагоди XIII Конвенції у Філадельфії в 1962 р. влаштував виставку книжок жінок-письменниць, що появились за звітний час, себто за останні три роки. Те саме повторено під час XIV. Конвенції СУА у 1965 р. у Нью Йорку. Обидві виставки могли оглянути делегатки обох Конвенцій та місцеві гості. Щоб ще краще використати зібрані книжки — цю ініціативу перейняли Окружні Ради. На Вечорах Жіночого Пера у Нью Йорку (26. березня 1966 р.), Філадельфії (11. лютого 1967 р.) і Ньюарку (26. лютого 1967 р.) вона запрезентувала широкій публіці книжки жіночого пера, видані в 1962-65 рр.

Тепер насувалась нагода показати всю **творчість жіночого пера**. Від Централі СУА до Комітету увійшла п-ні Наталя Чапленко, культ.-освітня референтка СУА. Патронат над ви-

ставкою обняла Окружна Рада СУА з пп. Оксаною Рак, головою і Наталею Хоманчук, культ.-освітньою референткою. До співпраці станув місцевий Гурток Книголюбів. Спільно накреслено плян виставки, що мала обняти не тільки журнал Наше Життя і видання СУА, але якнайширший засяг жіночої творчості. За підставу до того послужив каталог творів жіночого пера, що його видала Світова Федерація Українських Жіночих Організацій (СФУЖО). Він обіймає 232 книжки 89 авторок. Він був до диспозиції виставців і відвідувачів.

Матеріал виставки поділено на дві частини. У першій виставлено книжки жінок-письменниць, угрупованих за авторками. Це були — збірки віршів, оповідань, повісті, романи, репортажі, п'єси, спогади у ділянці красного письменства і наукові праці, біографії, монографії і підручники у ділянці науковій і публіцистичній. Окремо угруповано переклади англ., німецькою і португальською мовою, виконані жінками. Також виставлено твори кількох авторів, що торкались творчості жінок.

У цій частині були вирізнені дві лі-

тературні жіночі постаті з нагоди їх роковин. Твори Олени Теліги і все, що появилось про неї, було угруповане довкруги її портрету з нагоди 25-ліття її смерті. А видання Наталени Королеви, уложені довкруги її портрету в чорній рамці, пригадували, що письменниця недавно тому відійшла у вічність.

У другій частині нашої виставки була в першу чергу уміщена жіноча преса. Тут виложено по кілька чисел Нашого Життя, Жіночого Світу, Проміння, Українки в Світі, Жін. Інформ. Листка, Нашого Слова — зокрема ті числа, що були присвячені І. Франкові та його творчості. Окремий відділ творили альманахи та пропам'ятні книги жіночих організацій, що їх уже є доволі поважне число. Окрім видань СУА та канадійських жіночих організацій, були заступлені також видання з Бразилії і Австралії. Новою ділянкою вистави були — куховарські книжки українською й англійською мовами, присвячені українському харчуванню. На кінці слід згадати дитячі видання та народні взори Союзу Українок Америки.

Виставка була уміщена на трьох столах по середині зали. На кожному столі був уставлений напис — „Жіноча творчість“, „Наше Життя“ і „Гурток Книголюбів СУА“, „Видання СУА“. Біля нашого стенду дижурували культ.-освітні референтки Відділів і членки Гуртка Книголюбів. Вони давали інформації про виставлені твори, приймали замовлення, а також продавали. Бо треба згадати, що на одному зі столів був влаштований базар тих книжок, що їх було в більше примірниках.

Виставку відвідало около 600 старших громадян і 1.000 дівчорі й молоді, зі шкіл українознавства і молодечих організацій. Найбільше участі було під кінець тижня, а зокрема на обох вечорах, влаштованих із тієї нагоди. Там поруч інших доповідачів виступила також п-ні Н. Чапленко з доповіддю „Українська книжка в культ. освітній пропаганді СУА“.

Окрім книжки на виставці були виставлені також картини з галерії Ольги Соневицької. П-ні Соневицька, що є також провідною Союзянкою в окрузі, мала нагоду доповнити враження відвідувачів також творами образотворчого мистецтва.

Ця переглядно влаштована виставка жіночої творчості дала відвідува-

чам погляд на неї і показала — наскільки наше організоване жіноцтво дбає про наших творців-жінок та їх дорібок. Сподіємось, що її можна буде повторити і в інших наших осередках.

На жаль найменше відвідувачів було з-поміж рядів організованого жіноцтва, що не явилось помимо оголошення у пресі, обіжника Окр. Ради і запрошення Централі, висланого до Відділів округи. Припускаємо, що цей новий почин ще не знайшов належного зрозуміння в тих кругах, для яких був призначений у першу чергу. Але в майбутньому це зміниться, якщо тільки буде охота і зрозуміння.

Л. Б.

Для повернення тієї й попередніх вистав культ. освітня референтура СУА започаткувала **пересувну бібліотеку** з творів жіночого пера. В тій цілі звернулася до наших письменниць і видавництв із проханням — пожертвувати примірники своїх творів. Треба признати, що багато з них зрозуміло цей намір і подарувало їх для пересувної виставки. Деякі видавництва вже на Франківській Виставці приносили свої видання жіночого пера і за це належить їм шира подяка. До тепер вже начислюємо 60 творів, але до числа 230 ще багато бракує. Їх поповнюємо для виставки з приватних збірок, щоб певне число показати. Та щойно поставивши повну пересувну виставку, зможемо рухати її по всіх наших осередках та поширювати включені там видання.

Н. Ч.

ОКРУГА РОЧЕСТЕР, Н. Й.

Показ історичних строїв 64 Відділу

На запрошення Рочестерської Округної Ради, 13. травня ц. р. прибули до нас членки 64 Відділу СУА з Нью Йорку із своїм показом історичної ноші. Багато з нас вже довго слідкували в пресі і завидували тим осередкам, що вже мали змогу це бачити. Тому, коли наша голова Округної Ради п-ні Марія Когутяк припоручила членкам Округної Ради, замешкалим у Рочестері, цю імпрезу зорганізувати, ми щиро забралися до праці. До помочі організаційній референтці п-ні Марії Холевчук стали 47 і 46 Відділи на чолі з пл. Анною Капітан та Любою Шмігель. Подано оголошення до щоденника „Свобода“,

розписано листи до місцевої преси, радіопрограм, та різного роду бюлетенів, що виходять на терені Рочестеру. Розвішано афіші мистецького виконання п-ні мгр. Оксани Лукашевич. Такі ж самі афіші розіслано по всіх Відділах Округи. Все було докладно обговорене і зроблене, тільки одна журба була за залю, чи не буде замалою, бо 350 місць на Рочестерську Округу може бути мало. З преси ми знали, яке є зацікавлення по інших осередках. Та на жаль, пишучи це звітлення, не можу не згадати, що наше громадянство не доказало, що фактично переживає і турбується збайдужінням до українських справ. Котра інша імпреза може дати молодій людині почуття гордості свого походження як не цей саме показ історичної ноші? Багато чуємо, що українські академії, імпрези є стереотипні та на досить низькому рівні, щоб зацікавити молодь. Чому точі на такій імпрезі не видно було молоді? Чому батьки та молодечі організації не подбали про те, щоб кожна молода людина цю імпрезу побачила? Наша молодь у своїй більшості ніколи України не бачила, тому і тяжко тільки розказувати про неї. Показ історичної ноші допомагає нам пізнати частину нашого минулого. Також з прикрістю треба ствердити, що мужчини хіба сприйняли цю імпрезу як звичайний показ моди, що можна було зауважити з нечисленної їх присутності. Брак зацікавлення мужчин мабуть і не дав матерям досить сили зацікавити дітей. А шкода, бо ця імпреза, хоч була обмежена тільки до жіночих історичних строїв, то залишила в глядачів велике почуття гордості за наше минуле.

Ми є вдячні членкам 64 Відділу СУА в Нью Йорку, що взяли за відтворення цих строїв. Спеціальне призначення належить п-ні Христині Воведі, бо уявляємо собі скільки праці треба було вложити, щоб зібрати всі дані про кожен стрій.

Показ Української Історичної Ноші у Рочестері відкрила голова Округної Ради п-ні Марія Когутяк. Вступне слово відчитала секретарка 64. Відділу п-ні Марія Савчак. Тоді дві молоді представниці теперішнього часу, а це п-ні Богданна Клецов в українському національному строї і п-ні Світлана Луцька у гуцульському строї почали впроваджувати глядачів у давні часи. Вони обидві своїми милозвучними го-

лосами впродовж цілої імпрези рецитували поему „Слово про Україну“ Леоніда Полтави. Рецитація перепліталася з музичним супроводом проф. Богдана Перфецького і разом давали знамените тло для впровадження кожної історичної постаті. Три танки, а саме „Половецький танок“, „Плач Ярославни“ та стилізований народний танок, хореографічного оформлення п-ні Ольги Івасівки, виконала п-ні Тая Лютик. Милу її появу та виконання публіка щедро нагородила оплесками. Мистецьке оформлення спочивало у руках досвідченої нашої п-ні Олімпії Добровольської з великою допомогою референток мистецтва 64. Відділу пп. Неонілі Тершаковець та Люби Артемишин. Цим паням, як також п-ні О. Лукашевич за виконання афіша належить шира подяка за їх безінтересовну працю.

Молоді пані, а саме Уляна Баб'юк, Тая Баб'юк, Тая Гарбер, Уляна Крижанівська, Параня Новосільська, Леся Павлович, Алла Свантон і Оксана Час, членки 46 Відділу та Христина Гавриляк і Зірка Домбчевська, доні членок 47 Відділу, були модельками. Чар нашої історичної ноші мусів глибоко вплинути на модельок, бо по короткій пробі, вони так поводитися на сцені, немов би ціле своє життя провели в цих строях. Походжали по сцені з питомою для української жінки повагою та гордістю.

По закінченні показу голова Окружної Ради п-ні Марія Когутяк представила глядачам усіх гостей із Нью Йорку, що не боялися труду приїхати до нас, і модельок та зі зворушенням зложила їм щирю подяку.

Присутні ще довго не розходилися та при буфеті вимінювалися поглядами про цю таку вдалу імпрезу.

Ірина Руснак
Прес. Реф. Окр. Ради
Рочестеру

ДІТРОЙТ, МИШ.

Подружній ювілей

Дня 4 червня ц. р. ми відсвяткували 40-ліття подружжя п-ва Антона і Парані Стедків. П-ні Стедків є довголітньою членкою 5 Відділу США, що вложила багато праці в його розвиток і дальше займається в ньому господарською діяльністю.

Гостину в Клубі Березів розпочато о год. 4, коли гості засіли коло гарно прибраних столів, де був виложе-

Із Виставки Книжки і Преси в Нью Йорку:

Твори жіночого пера, виложені на трьох столах. Біля них зліва до права пп. Віра Сушків, Наталя Чапленко й Ольга Соневицька.

From the exhibit of books and magazines in New York City

ний гарний коровай. При вході на залу привітали їх діти і добрі приятелі хлібом і сіллю. П. Степан Гринчук, в руках якого спочивав провід гостини, попросив гостей до молитви, а потім гості відспівали „многая літа“. Членки нашого Комітету Підприємств, якого головою є п-ні Стедків, подали смачний обід. Потім п. Гринчук пред-

П-во Антін і Параня Стедків
Mr. and Mrs. Stedkiw of Detroit,
Mich. celebrated their 50th wedding anniversary

ставив ювілятів. П. Антін Стедків походить із с. Кобаки, пов. Косів, а п-ні Стедків із с. Кутузів, пов. Підгайці. Прибувши до Америки, замешкали в Дітройті і 40 років тому повінчалися. Прожили щасливо в любові й виховали сина Омеляна, що є учителем і дочку Ганнусю, яка теж має вищу освіту. Разом дочекались трое внуків.

Потім покликано до слова сина і дочку, які щиро подякували своїм батькам за любов і посвяту. Від 5 Від-

ділу США вітала ювілятів п-ні Павлина Будзол, голова, подякувала за дотеперішню працю у Відділі та вручила подарунок. Відмітила в промові, що п-во Стедкови складають щедри пожертви на різні цілі. Дальше промовили гості з Канади, Юрій і Калина Марфеї, одиосельчани ювілята. Промовила також усіми люблена п-ні Феся Сіділо, що своїми віршами розважила гостей.

На кінці гостини ювіляти подякували за милу несподіванку всім, що до того причинилися. До пізньої ночі гості весело забавлялись при звуках оркестри і бажали ювілятам прожити ще довгі літа на користь родини і громади.

Павлина Будзол

МІННЕАПОЛІС, МІНН.

Салют Героїням УПА

Дня 18 березня ц. р. в залі школи св. Константина відбулися ширші сходи 16 Відділу США, присвячені героїням УПА.

Святочну програму почали ми врочистою молитвою США, що її провела голова Відділу п-ні Мирослава Петришак. Потім вона виголосила коротку, цікаво опрацьовану доповідь на тему героїських починів наших жінок у визвольних змаганнях і боротьбі за волю України. Кинувши телу згадку про них, і схиливши голову в мовчанці, ми віддали глибоку шану їхнім світлим тіням...

З черги пластунка п-на Володимира Таращук віддеклямувала вірш „Люди з криці“, а сумівка п-на Ірина Михайльонка виголосила поему Алли

Коссовської: — „Полтавчанка“. П-ні Надя Дорошак відчитала реферат Ольги Войценко, а п-ні Ольга Таратуда оповідання Л. Храпливої — „Ластівка“.

Заслухані в слова, захоплені високою метою, ми повертали думками в минуле, до тих суттєвих днів, мандрували крізь вогняні буревії з „Полтавчанкою“, то знов... разом з юним повстанцем-Грицьком рятували ранену ворогом — „Ластівку“...

По святочній частині п-ні Петришак перейшла до ділових справ, зв'язаних із письмами, що наспіли з Централі. Головнішими питаннями були: справа Музею Нар. Творчості в Нью Йорку, організування дитячих світличок, при чому відмічено, що така світличка вже в нас існує, під справною рукою п-ні Олени Карп'як Бенцаль.

Дальше п-ні Мирослава з'ясувала стан каси нашого Відділу, подякувала паням: Крамарчук, Плювак, Таратулі, Покотило, Паньків і Дмитришин за участь у коляді. Зокрема відмітила щедрий жест п-ні Одарки Король, що зложила 10 дол. на справу нашої виставки нар. мистецтва, яка відбулася в місяці лютому ц. р. і п-ні Марії Процай за гарні писанки, що їх теж подарувала для виставки.

Вечір закінчено при товариському столі, чайку та лакоминках, що так справно й смачно приготувляють наші господарські референтки пп. Зоня Покотило і Ніна Мікуляк.

Ольга Луцик

МАЯМІ, ФЛОРИДА

Жіночий хор СУА „Веселка“

В нашій маямській громаді вже віддавна існують два хори, один більший при українській католицькій церкві, другий менший при православної. Обидва ці хори співають не лиш на Богослуженнях, але теж на різних імпрезах чи народніх святах нашої громади. Часто бувало, що годі було одержати хор на окремі свята чи концерти, що їх влаштовував Відділ СУА. Тому то й зродилась серед членок нашого Відділу думка організувати свій власний жіночий хор. Організації такого хору сприяла ще й ця нагода, що між членками нашого Відділу є відома оперна співачка п-ні Ольга Павлова, яка дуже радо погодилась вчити й диригувати хором. Таким чином постав при нашому Відділі хор „Веселка“, що

під сучасну пору нараховує біля 25 хористок.

І ось уже майже 5 літ існує цей хор, що втішається великим признанням нашої громади та приїзжих гостей. І хоч багато членок цього хору вже немолоді віком, але замилювання і любов до рідної пісні гуртує їх усіх в одну співочу родину. Завдяки дбайливій опіці п-ні Павлової хор має у своєму репертуарі багато народніх, стрілецьких та побутових пісень. Членки хору пильно відвідують проби, не зважаючи нераз на велику віддачу від центру нашої громади. На найдальшому півдні нашої батьківщини лунає рідна пісня, що ніколи не дасть забути про рідну землю наших батьків, Україну.

Євгенія Остап'юк
пресова референтка

ДІТРОЙТ, МИШ.

Несподіванка 23 Відділу СУА

Дня 10. червня 1967 р. членки нашого Відділу влаштували гарну несподіванку довголітній рек. секретарці Відділу п-ні Ксені Палер з нагоди купна нового дому.

Членки з родинами і гості численно зібрались у домі п-ва Палерів. Коли вже всі засіли при гарно накритих і квітами прикрашених столах, з'явилась пані Палер. П-ні М. Честух привітала її від членок і гостей та побажала подружжю Палерів прожити багато літ у цьому новому домі. Всі заспівали „многая літа“, а п-ні Палер зворушено дякувала за милу несподіванку, що залишилась в її пам'яті на все життя.

Обід започатковано молитвою. По обіді відспівано пісню „Де згода в семействі“ і провід гостини перебрала п-ні Марія Ясінська, голова Відділу. Вона підкреслила заслуги п-ні Палер, як секретарки і пресової референтки Відділу та поклікала до слова п-ні Катерину Хом'як. Бесідниця згадала про доповіді й вірші, що їх виголосила п-ні Палер. Вона є рівнож представницею Відділу до Окр. Ради СУА. З черги промовила п-ні Анастасія Королишин. Вона підкреслила виховні заслуги подружжя Палер, що виховали троє дітей та дали їм вищу освіту. Дочка є вчителькою, а сини — дентист і інженер. Вони свідомі свого українського походження. Промовила також п-ні Ірина Козаченко та згадала про віддану працю п-ні Палер у

Відділі. П-ні Ясінська представила гостям дітей і внуків п-ва Палер, а вони щиро дякували за цю милу несподіванку для їх батьків.

Відтак п-ні М. Честух вручила п-ні Палер гарну керамічну вазу від членок 23 Відділу та гостей, як признання за віддану працю. П-ні Палер сердечно подякувала за такий цінний дарунок, яким вона буде дорожити ціле життя. Дякувала всім, що приготували цей смачний обід та за милу несподіванку. П. Йосип Палер також подякував за гостиню всім членкам і гостям, зпевняючи, що це залишиться в них гарним спомином на все життя. Треба пригадати, що п. Палер завжди підтримує громадську діяльність своєї дружини, возить її на збори і буває на всіх підприємствах Відділу.

Ініціативу до цієї несподіванки подала п-ні М. Честух. Обід приготували пп. А. Ратушняк, К. Кішук, А. Недвідь, М. Честух. П. Семен Честух допомагав, довозячи автом все, що було потрібне. П-ні Шеремета, приятелька п-ні Палер, спекла гарний коровай, що пишався на столі. Тому, що день був гарячий, гості засіли на просторій веранді, оточеній деревами і гарно забавлялись, співали й гурторили. Не забули й про журнал Наше Життя і з цієї нагоди зібрали від членок і гостей 20 дол. на пресовий фонд. Щастя Боже на все добре!

Анастасія Королишин
членка 23 Відділу СУА

ПОТАКЕТ, Р. АЙ.

Річні збори 25 Відділу СУА ім. кн. Ольги

Дата: 12. лютого 1967.

Збори відкрила голова п-ні Ірина Ключас молитвою.

Президія: п-ні Ірина Ключас, голова, п-ні Олена Тренклер, секретарка.

Протокол із попередніх річних реферів відчитала п-ні Тренклер.

Звіт Управи зложила п-ні І. Ключас, голова.

Діяльність Відділу:

а) Організаційна: Відділ відбув 4 звичайних ширших сходин і двоє святочних.

б) Культ. освітня й імпрезова: Дня 20. березня 1966 р. Відділ відбув святочні сходини, присвячені пам'яті жертв большевицьких тюрем. Дня 8. травня 1966 р. влаштовано Свято Матері, а потім відбулось прийняття для дітей і гостей. Дня 22. жовт-

Хор 17 Відділу СУА ім. Олени Теліги у Маямі:

Перший ряд зліва: Л. Візьяк, А. Богданович, А. Наконечна, І. Бойчук, О. Павлова, диригентка, А. Рій, Є. Остап'юк, А. Григорчук, С. Семещук, М. Онуфрій. — Другий ряд зліва: А. Ожійовська, А. Филипс, А. Галушка, М. Венгльовська, С. Микитка, М. Ждан, К. Білецька, М. Балагай.

Choir of the 17 UNWLA Branch in Miami, Fla.

ня 1966 р. влаштовано осінню за-
 баву. Дня 30. жовтня відбулись свя-
 точні ширші сходи з програмою в
 честь Івана Франка. Дня 11. грудня
 1966 р. влаштовано Свят-Миколаїв-
 ський вечір, на якому обдаровано всю
 українську дітвору Потакегу. У груд-
 ні відбувся теж дуже успішний Різ-
 двяний Базар. Дня 7. січня влаштова-
 но традиційний Маланчин Вечір.

в) Сусп. Опіка: Вислано три па-
 кунки з уживаним одягом і дві гро-
 шові допомоги сиротам у Польщі.
 Членки відвідували хворих у лікар-
 нях.

г) Виховна: Відділ zorganizував Ди-
 тячу Світличку та опікується школою
 українознавства, в якій навчають пп.
 Юлія і Марія Флис.

Контр. Комісія поставила внесок
 на уділення абсолюторії, що її збо-
 ри одноголосно ухвалили.

Нова Управа: п-ні Стефанія Стер-
 пак, голова, п-ні Тетяна Худолій, мі-
 стоголова, п-ні Ірина Ключас, секре-
 тарка, п-ні Олена Тренклер, касієрка.
 Референтками стали — п-ні Марія
 Флис виховною, п-ні Юлія Флис
 сусп. опіки.

Контр. Комісія: пп. Анна Нико-
 лишин, Марія Кручковська.

Збори відкрила нововибрана го-

лова, дякуючи за довір'я й прохаючи
 тісної співпраці в майбутньому.

І. К.

НЮАРК, Н. ДЖ.

Річні збори 28 Відділу СУА

Дата: 29. січня 1967 р.

Президія: п-ні Ірина Левицька, го-
 лова, пп. З. Воробець і Е. Онишкевич,
 секретарки, пп. Д. Ярославська і А.
 Настюк, почесні члени.

Звіти Управи зложили — п-ні Со-
 фія Андрушків, голова, п-ні Стефанія
 Карапінка, секретарка, п-ні Назарук,
 касієрка і референтки — п-ні Оле-
 ксандра Терлецька організаційна, п-ні
 Марія Турко культ.-освітня, п-ні Ма-
 рія Герус виховна, п-ні Ольга Мусса-
 ковська сусп. опіки, п-ні В. Бакун,
 господарська.

Діяльність Відділу:

а) Організаційна: Відділ відбув 10
 ширших сходин і 10 засідань Управи.
 Тісно співпрацював з Окр. Радою,
 вклучався в громадське життя Ньюар-
 ку та морально й матеріально підтри-
 мував наші церковні й світські уста-
 нови. Відділ має власну домівку, що
 є заплачена до 1970 р. Всім членкам
 розіслано календарець сходин. До
 Відділу вступило 20 нових членок.

б) Культурно-освітній й імпрезова:

Влаштовано 6 імпрез, а саме: вистав-
 ку картин проф. Д. Горняткевича, по-
 каз капелюшків, китайську лотерію,
 пікнік у Вилані, Вишивані Вечерниці,
 Різдвяну Зустріч. Всі імпрези були
 старанно підготовані. Відділ улашту-
 вав теж продаж печива, а дохід із
 цього передано на сплату довгу цер-
 кви св. Івана Хрестителя. В склад ре-
 ферентури входили, окрім референтки
 п-ні Турко, також пп. М. Герус і О.
 Хруцька.

в) Виховна: В цьому році Відділ
 урухомив Дитячу Світличку, яку про-
 вадить п-ні Н. Змий у приміщенні
 укр. катол. школи св. Івана Хрести-
 теля. До Світлички вписалось 10 дітей.

г) Сусп. опіка: Референтки відвіду-
 вали хворих членок і брали участь
 у похоронах. Вислали пакунки укра-
 їнцям у Польщі і в Україну, нашим
 воякам у В'єтнамі, обдаровували по-
 требуючих у часі Різдва і Великодня
 харчами. Допомогали школам укра-
 їнознавства в Німеччині й Бельгії, а
 також вислано пожертви на літні осе-
 лі в Бельгії, Австрії і Німеччині. В
 склад референтури входили, окрім
 референтки п-ні Муссаковської, пп.
 О. Гнатик, Н. Бігун, А. Хома, С. Во-
 робець.

г) Господарська: Референтура дба-
 ла про прийняття на всіх імпрезах та

ширших сходах і провела продаж печива. До референтури входили, окрім п-ні Бакун, референтки, також пп. Е. Шпірка, А. Винник, М. Бурак.

Про майно Відділу звітувала п-ні А. Настюк, про інвентар та народні строї Відділу п-ні М. Вислоцька.

Контр. Комісія: Іменем її п-ні М. Мосора поставила внесок на уділення абсолюторії, що збори одногосно ухвалили.

Нова Управа: п-ні Ольга Муссаковська, голова, пп. С. Карапінка і М. Турко, містоголови, пп. Е. Мартинець і А. Змий, секретарки, пп. О. Назарук і Е. Шпірка, касієрки. До референтур увійшли: організаційної пп. Ф. Дорошенко і В. Бакун, культ.-освітньої пп. Е. Цяпка і О. Терлецька, імпрезової пп. А. Дідух, Е. Леськів і М. Падковська, виховної пп. М. Герус і Н. Загайкевич, зв'язків п-ні П. Кучкуда, сусп. опіки пп. О. Гнатик, Н. Бігун, Н. Шараневич, А. Тиха і М. Турко (п-ні С. Воробець — почесна членка), пресової п-ні Т. Богданська, господарської пп. А. Винник, А. Баранюк, А. Стасіцька і С. Повалячек.

Контр. Комісія: пп. С. Андрушків, М. Мосора, Н. Мурашук — членки, пп. К. Боднар і З. Воробець — заступниці.

На закінчення зборів нововибрана голса подякувала за довір'я і просила членок такої ж гарної співпраці, як була й у минулому звітному часі.

Таїса Богданська
пресова референтка

ШИКАГО, ІЛЛ.

Дитяча Вишивана Забава

Дня 1 травня ц. р., заходом 29 Відділу СУА, в залі СУМА відбулася Дитяча Вишивана Забава. Забава була більш успішна, як попередніх років. Залю наповнило приблизно двісті дітей дошкільного і шкільного віку, та приблизно таке саме число батьків і гостей. Горде та приємне враження на гостей робила різноманітність вишивок наших дітей. Любувалося око у стилевих та оригінальних суконочках, неначе на показі ноші, і за це признання нашим паням за їх труд і працю. Атмосфера забави була піднесена і раділи батьки своїми дітьми, а ще більше раділи діти, що так чудово бавилися.

Привітала гостей та батьків наша голова, п-ні Д. Маркус, і передала провід забави аранжерові, п. Р. Назаревичеві. Пап Роман Назаревич вмі-

ло провів забавою. Своім приємним голосом промовляв до дітей, як також розважав їх своїм співом, а вони з задоволенням слухали його. Програма забави була різноманітна. Першою пописовою точкою була спільна мельодеклямація дітей (членок 29 Відділу) у честь Матері, яку приготувала п-ні Л. Палій, культ.-осв. референтка нашого Відділу. Черговою точкою програми був виступ наших найменших із Світлички нашого Відділу, які так гарно вивели „Марш малят“, „Зозуля“, „Чи М'яч Має Рухи“. Ці пісні і вправи навчили наших млят наша садівничка, п-ні Ковальська з допомогою голови Вих. Ради п-ні В'юн. На закінчення програми був вивід гагілок дівчат школи св. О. Миколая. Добре підготований хорівід учителькою п-ні Я. Проців, виявив легкість рухів і жвавість дівчат, що гармонізувало із співом гагілок. Придивляючись їм, мимоволі перенесли ми думкою у рідний край. Крім програмових точок, усі діти брали участь у різних забавах, співаючи до звуків оркестри зі своїм аранжером та провідниками груп. Завершилась ця дитяча забава несподіванкою, бо перед закінченням пані з нашого Відділу роздали хлопчикам вишивані хусточки, а дівчаткам мережанки (за вишивання хусточок подяка нашій членці п-ні Т. Рейнарівич). Діти раділи гарною пам'яткою і цей день вглибився в їх пам'ять та закріпив у них любов до всього, що нам дороге й рідне.

Юлія Кокорудз
пресова референтка
29 Відділу

ТОЛІДО-РОСФОРД, ОГАЙО

Річні збори 31 Відділу СУА ім. Олени Завісної

Дата: 14. травня 1967 р.

Збори відкрила п-ні Ірина Гнатчук, голова.

Президія: пп. Ірина Гнатчук, Наталія Ярмчишин, Мирослава Крук, Анна Бобер.

Протокол із попередніх зборів прочитала п-ні Богданна Комаринська.

Діяльність Відділу:

а) Організаційна: Відділ начисляє 17 членок, на збори прибуло 12.

б) Культ.-освітня й імпрезова: Відділ улаштував Свято Матері, Христини Відділу, Свято в честь Івана Франка, Свято Жінки-Героїні. Зимою членки їздили з колядою, з якої вислано

100 дол. на Укр. Катол. Університет у Римі й 20 дол. на Осередок НТШ у Сарселі.

в) Сусп. опіка: Відділ вислав дві лачки українцям у Польщі і закупив матеріали на вишивки до церкви.

Контр. Комісія: Іменем її п-ні Мирослава Крук поставила внесок на уділення абсолюторії, що збори одногосно ухвалили.

Нова Управа: п-ні Ірина Гнатчук, голова, п-ні Анна Бобер, заступниці, п-ні Богданна Комаринська, секретарка, п-ні Неоніля Когут, касієрка, пп. Стефанія Загорчевна і Анна Василичин, госп. референтки.

Контр. Комісія: п-ні Наталія Ярмчишин.

Збори відкрила перевибрана голова, дякуючи за довір'я.

Неоніля Когут, касієрка

ШИКАГО, ІЛЛ.

Річні збори 36 Відділу СУА

Дата: 22. січня 1967 р.

Збори відкрила п-ні Володимира Гут, голова, молитвою. Збори вшанували пам'ять бл. п. Анни Брудної, членки-основниці нашого Відділу, одноквилинною мовчанкою.

Президія: п-ні Катерина Перович, голова, п-ні Марія Родак, секретарка.

Протокол із попередніх зборів відчитала секретарка п-ні Марія Родак.

Звіти Управи зложили: п-ні Володимира Гут, голова, п-ні Олена Мелінишин, фін. секретарка і п-ні Марія Родак, рек. секретарка, п-ні Анна Гіжовська, касієрка та п-ні Наталія Харів, пресова референтка.

Контр. Комісія: Іменем її п-ні Марія Юськів ствердила, що книги є ведені в порядку і поставила внесок на уділення абсолюторії, що збори одногосно ухвалили.

Нова Управа: п-ні Марія Родак, голова, п-ні Вікторія Ларсон, заступниця, п-ні Софія Новак, рек. секретарка, п-ні Олена Мелінишин, фін. секретарка, п-ні Анна Гіжовська, касієрка, п-ні Наталія Харів, пресова референтка.

Контр. Комісія: пп. Марія Юськів і Стефанія Овчарчин.

Збори відкрила предсідниця п-ні Перович молигвою і подякувала членкам за привяність. Слідувала приємна товариська гутірка при чайку і смачній перекусці, що дала корисний обмін думок.

Наталія Харів
пресова референтка

П. Шурдєвська

Моя музична освіта

З цього моменту музика стала для мене глибшою, виразнішою, якою можна говорити без слів, яка зогріває, наповнює душу силою вражень і переживань. З великий захопленням почала я працювати. Радісно було бачити і вдовolenня проф. Пухальського, що незабаром прийшов на годину мого навчання. Нічого він мені не сказав, тільки по-батьківськи поклав руку мені на плече, зиркнув своїми глибокими очима та усміхнувся кінчиками своїх уст, як звичайно. Я відчула, що йому було приємно побачити „зродження“ своєї учениці. При цьому він щось тихо промовив до моєї вчительки, стоячи біля вікна; обидвоє вони посміхалися, а відходячи професор тільки сказав своє звичайне — „Ну, працюйте далі“.

VI.

Новий світ відкрився для мене. Почалася моя свідомо праця в сфері музичних звуків. Більше нотного матеріалу почали мені давати, цікавіші розмови стали ми вести з моєю вчителькою — вже не тільки про техніку клавірної гри, але й про внутрішній зміст музичного твору, про тонкість висловлення музичної думки. Часто порівнювали ми вияви її в різних інтерпретаціях. Цікаво, що проф. Струмільо, як одна з видатних учениць Пухальського, подібно до нього, не накидала свого розуміння і трактування музичного твору, вона старалась лише вияснити музичні думки та підказати способи їхньої репродукції. Іноді вона критикувала моє трактування, коли воно здавалося їй віддаленим від її розуміння. Все це ще було „шкільне“ навчання, далеке від моїх пізніших зайнять з професором.

Але не тільки гра на фортепіані мене цікавила. Головна моя увага була сконцентрована на теоретичні лекції, тим більше, що в цій галузі я мала досить солідну підготовку. Практика в диригуванні давала мені змогу орієнтуватися в тім, чого часто не могли збагнути мої колеги. Треба зауважити, що теоретичні предмети не були в фаворі у студентів Консерваторії — adeptів продукційного мистецтва. Вони дивились на теоретичні лекції скорше, як на необхідне зло, що забирало багато часу і обтяжувало голову „зайвим“ напруженням. Такий погляд усталився як у співаків, так і у всіх інструменталістів. Навіть у практиці теоретична малограмотність вважалася нормальною річчю. Справді, казали вони (зокрема співаки), навіщо нам намагатися міркувати над якимись там інтервалами чи значками підвищення та зниження, коли все одно треба наймати акомпаніятора, а в опері на те є кор-

репетитор. Діло цих людей навчити мене, як треба „перелізти“ з ноти на ноту, а я все те візьму на слух, все одно треба вчити напам'ять не тільки ролю в опері, але й кожний романс, що приходиться співати на концерті. Ноти ж треба часом тримати в руках в скрученій трубіці на всякий випадок, може слово яке забудеться.

З цим злом мені приходилося дуже часто зустрічатися при зіткненні з репродукційними мистцями майже до самого мого від'їзду за кордон. Тих, так зв. акомпаніяторів — а тим більше коррепетиторів — було небагато, і вони були наразок хват. Це були люди, які мали здібність читати ноти з „листа“, транспонувати, імпровізувати і т. ін. Зрозуміло, що такі люди повинні були добре володіти теоретичними навичками і цілком орієнтуватися у всіх теоретичних науках. Здебільшого, це були диригенти або ті, що готувались до диригентури. Ці професії були матеріально дуже вигідні, добре оплачувались, але вимагали великої терпеливості і тактовності: мистці дуже вразливі люди, а співаки зокрема. За моєї пам'яті таких акомпаніяторів-коррепетиторів було всього кілька осіб на цілий Київ. На концертах вони були добре гоноровані, чи не ліпше, ніж самі артисти-виконавці, і на них виконавці могли сміливо покластися, знаючи, що акомпаніятор „не підведе“.

А мене в теоретичних предметах цікавила не тільки ця справа, вабило мене композиторське мистецтво, хотілося розуміти „мову“ творців музики. Та й пам'яталися слова незабутнього вчителя Кошиця: „Візьміть тим часом клавір, а потім перейдете на теорію композиції“. Тому я з охотою відвідувала лекції теорії, пізніше гармонії і початків контрапункту. Зустрінулася я тут з колегою Павлом Козицьким, сучасним славним українським композитором і радянським музичним діячем. Того часу він вчився в Духовній Академії і був регентом церковного хору при Академії. Павло Козицький, подібно як і я, не мав можливості сам собі забезпечити приватне вивчення теорії композиції, і тому зробив щось подібне, як я, цебто записався до класу гри на контрабасі, а головну увагу присвячував вивченню теорії. Нам довелось навіть сидіти на одній лавці в класі. Козицький мав вигляд дуже поважної людини, носив вже й тоді окуляри, рідко коли всміхався і взагалі майже ні з ким не розмовляв. Хоч доля нас звела як товаришів, хоч мали ми багато спільного не тільки щодо музики, але почасти й у вихованні та середньошкільній освіті, нам рідко коли доводилося розговоритися, до того він був якийсь мовчазний і заглиблений сам у себе. Одне у нас тут у школі було спільне: добра теоретична та

практична підготовка, що давала нам змогу часто допомагати товаришам.

Особливо цінною допомогою було наше вільне читання нот „з листа“. Практично це виявлялося так: крім лекцій теорії музики, у нас були й практичні вправи, що називалися сольфеджіом. Ці лекції вів наш такий теоретик — професор Риб, чех походженням. Слід сказати, що того часу в Київській Консерваторії було досить багато професорів чужинців, здебільшого чехів та поляків, напр., Воячек (контрабас), Дуда (духові інструменти), наш теоретик Риб — це все були чехи; скрипаль Ерденко (здається поляк, хоч прізвище не засвідчує його приналежності до цієї нації), Пуліковський, піяністи — Пухальський, Ходоровський, Домбровський — поляки та ін.

Як я вже сказала, наші колеги не відзначалися особливою здатністю в читанні нот та й дивились на це так, „аби збути з рук“. Отже, лекції проходили так: входив професор. Поздоровкавшись, виймав з невеличкої шафи, що була у нього під замком, ноти-сольфеджіо, щось подібне до конконів (вправи для голосу співаків), ставив їх на пюпітр, а нас запрошував підійти до клавіву, що ми й робили, вишикувавшись за його спиною. Професор тут же на клавірному пюпітрі мав наш пойменний список, заглядаючи до якого він викликав окремих студентів. Викликаний мав співати вправу, читаючи ноти без підготовки, а професор акомпанював на фортепіані. В нашій клясі було більше половини жінок-інструменталісток або співачок. Майже кожна з них терпіла від „нотної неграмотності“, тому більшість із них зверталась до мене по допомогу, яка полягала в тім, що я просто сама за кожну „страждальницю“ співала, міняючи по змозі тембр голосу.

А на це я замолоду була майстер, часто імітуючи для втіхи своєї і своїх дівчат-хористок різні голоси, наспівуючи улюблені уривки з опер і пригадуючи собі манеру співу різних артистів. Цю свою здатність я зберегла до старості, забавляючи молодих людей в товаристві імітацією тенорів, сопран, альтів і навіть часті басів. Основними моїми „артистичними“ номерами був дует Альфреда і Віолети з опери Травіята (тенор і колоратурне сопрано), тріо з оп. „Іван Сусанін“ (колишня назва — „Жизнь за царя“) з першої дії, імітуючи спів Антоніди, Сабініна і навіть Сусаніна (сопрано, тенор, бас), — особливо вдавався мені при тому т. зв. „критий звук“. Іноді смішила людей і квартетом з 3-ї дії тієї ж опери — всі чотири голоси — тенор, альт, сопрано, бас. З тих часів починала вже вироблятися „диригетська“ здатність допомагати кульгаючій партії.

Отже імітувати жіночий голос не робило мені великих труднощів, треба було спостерегти тембр голосу товаришки. А чоловічі голоси іноді замінював Козицький, з неохотою відкладаючи на бік свою серйозність. Важко сказати, щоб професор не помічав такого підтасування, але по своїй делікатності принаймні робив вигляд, що не помічає, — все „сходило з рук“, викликана особа діставала відмітку виконаного завдання. При таких „продукціях“ треба було зважати й на те, щоб не співати все без по-

милок, щоб надати співу певної правдивості. Про це таки дбали і самі колеги, звертаючись до нас за допомогою. Так проходили лекції сольфеджіо.

А щодо теоретичних предметів, то наші колеги — адепти майбутнього високого оперного мистецтва — зовсім таки не дбали про якесь знання. Головне, щоб дістати трійку, яка з'являлась внаслідок комбінації недостатньої з усної відповіді і похвальної з відписаного у когось письмового завдання. Тут нам із Козицьким часто треба було зробити кілька рішень однієї і тої самої теми, щоб допомогти товаришам. Сусіди просто у нас списували. В перших річниках це не робило труднощів, але пізніше, коли ми дійшли до контрапункту, годі було при письмових працях комусь допомагати, бо й самим треба було поважно зосередитися. Зрештою, мало хто з репродукційних майбутніх мистців дошкандибав до цих високих матерій, — та й не вимагалось від них особливого знання контрапункту, — добре, коли здали другий курс гармонії. А мене незвичайно цікавили теоретичні предмети, і я ними займалась в міру своїх сил і часу досить серйозно.

VII.

Тимчасом по Різдвяних Святах наближались річні перевідні іспити. В нашій Консерваторії всі студенти повинні були підлягати іспитам як із предмету своєї спеціальності, так і з усіх інших обов'язкових теоретичних і практичних дисциплін. Ясно, що при підготовці кожний головну увагу присвячував своїй спеціальності. А мені особливо треба було бути на сторожі, знаючи, що багато професорів цікавляться, чи справдила я надії проф. Пухальського, що звів свого часу бій за мене. На жаль не мала я змоги зосереджено зайнятися підготовкою до іспитів, бо в той час, коли мої колеги могли грати по 6-7 год. денно, я повинна була свій час розділювати між наукою і службовими обов'язками, яких потрохи прибувало все більше і більше. Пощастило мені дістатися в вищу початкову школу учителькою співу та і в Єпархіяльній Школі було чимало праці. Залишався мені час для клавірних вправ тільки увечері. Одначе, я пильно працювала. Дістала я від своєї професорки як екзамінаційне завдання, кілька технічних річей, одну з сонат Бетховена і мелодичну п'єсу Раффа, на якій я могла показати свої досягнення щодо мелодичного виконання і співучості клавірного тону. Крім того в пасажах я могла виявити пливкість і м'якість співучості дрібної техніки.

Нарешті настав день іспитів. Набравшись мужності, пішла я в Консерваторію. Дорогою я себе підбадьорювала думками, що все ж таки я більш-менш підготовилася до іспитів, а зрештою — „не святі ж горшки ліплять“. В Консерваторії вже розпочалися іспити. Молоді адепти мистецтва збиралися по черзі в мистецький кімнати за порядком кляс професорів. Не довго треба було чекати, коли прийшла черга і на нас, учнів проф. Струмилло. Важливість наступної хвилини починала мене все більше хвилювати. Хтось із товаришів порадив мені прийняти перед виступом кілька валеріанових крапель, а знайшлись і такі, що їх мали при собі.

При громадській роботі

ФІЛЯДЕЛЬФІЯ, ПА.

3 діяльності 43 Відділу США

Ледве ми відбули річні збори і думали дещо відпочати, а вже нововибрана голова п-ні Анна Богачевська нагадала нам, що час нам братись до Базару. Це вже втретє цього року в днях 11.—12. березня влаштували ми Весняний Базар.

Треба похвалитись (хоч не годиться самим того робити), що наш Базар виглядав, як мистецька виставка, влаштований із смаком, із гарними ужитковими речами, як вишивки, кераміка, писанки, картини, барвисті весняні капелюшки й, очевидно, смачні торти, без яких годі обійтись. Цього року ми ввели новий відділ, а саме весняних суконок, що їх пані самі пошили (це виявилось добрим „бизнесом“). Окрім того було багато дрібних ужиткових предметів, що додаються на дарунки. Впродовж двох днів ми все те дослівно випродали. Чи може бути краща нагорода? А ще до того, коли до каси прибуло „чистих“ кілька соток, то залишається сказати „Слава Богу“ та подяка працюючим членкам 43 Відділу США.

**

При нашій Світличці працює Комітет Матерів, що справді багато їй допомагає. Цього року наші молоді матері влаштували **Великодній Базар**, щоб у такий спосіб придбати грошей для Світлички. І справді треба було подивляти їх охоту до праці та пошвату, а понад усе загадливості. На цьому Базарі було все — від волошків і маків, дбайливо уложених у плетених кошачках на стоводу прикрасу, вишиваних дитячих суконочок і китариків аж до смачного Великоднього печива.

Ми, „старші“, подивляли господарські здібності наших молодих та й купували, що могли, а спеціально печиво, що вже дещо змодернізоване, але зате менш калорійне і дуже смачне.

Базар вдавсь. Із виручених грошей Комітет Матерів закупив комплет модерних столиків і крісел для Дитячої Світлички і за це йому належить велика подяка. У тісній співпраці з ними 43 Відділ США вже 8-мий рік веде Світличку, стоячи на сторожі національного збереження української дитини.

Осипа Грабовенська

РОЧЕСТЕР, Н. Й.

3 діяльності 47 Відділу США
ім. Лесі Українки

В останніх кількох місяцях відбулось у нас кілька імпрез, про які хочу написати.

Дня 16. квітня влаштували ми **Товариську Зустріч** із новозаснованим Молодечим Відділом ч. 46 ім. О. Теліги. Присутніх було багато пань з обох Відділів. Голова 47 Відділу п-ні А. Капітан привітала членок 46 Відділу, висловлюючи вдоволення і гордість із того, що заснувався молодечий Відділ, який притягає до праці молодих пань. Побажала їм успіху в праці та висловила надію, що вони дальше понесуть традиції США.

Щоб наші спільні сходи зробити цікавими для членок обох Відділів, запрошено д-ра Т. Артимовича з доповіддю на тему „Рак у жінок“. Широко і дуже докладно опрацьований виклад, який ще більше був цікавий тим, що висвітлено фільм про рака у жінок, як він розвивається та як може сама жінка допомогти у відкритті хвороби ще в початковій статії, а тим самим допомогти їй у його вилікуванні. Цікаві доповіді на дуже актуальну тему слухали всі з увагою і були вдячні доповідачеві за такі обширно подані інформації. Закінчено ці цікаві сходи чайком і печивом, що їх приготували членки 47 Відділу, та товариською гутіркою.

Дня 13. травня відбулася в Рочестері дуже гарна **мистецька імпреза**. За ініціативою і старанням Окружної Ради і при співучасті 47 і 46 Відділів США відбувся Показ Історичних Українських Строїв, відтворених 64 Відділом США у Нью Йорку. Було б дуже побажане, щоб такий показ міг відбуватися в багатьох осередках нашого поселення, щоб дати загалові громадянства можливість побачити ці справді по-мистецьки відтворені строї нашого багатого минулого.

Дня 21. травня відбулося в залі Самопомочі **Свято Матері**, що його влаштували спільно 47 і 46 Відділи США. Свято відбулося в родинній атмосфері. Виступали діти Дитячої Світлички при 47 Відділі й діти молодих матерів із 46 Відділу. Малий дохід, що його принесла ця імпреза, призначено на Дитячу Світличку при 47 Відділі США.

О. Ганушевська
пресова референтка

ЛОС АНДЖЕЛЕС, КАЛІФ.

Вишивані Вечерниці 55 Відділу США

Вишивані Вечерниці США, що відбулися 20. травня 1967 р., перейшли надзвичайно гарно. Пані доложили багато зусиль при влаштуванні буфету, як і прибранні залі. Вишивки прикрашували стіни, а квіти і кольорові лампіони додавали чару столам, застеленим білими скатертями.

Студентки зі Студ. Секції, що зав'язалася при США, додержували порядку при розсаджуванні гостей та при касі.

Спеціальною атракцією забави була група молоді, яка покінчила танцювальний курс у професійній студії танку. Курс цей zorganizувала п-ні Таня Гірка, ведучи переговори з інструкторами і батьками.

Цією дорогою хочемо зложити п-ні Гірці щире подяку за її труд, тим більше, що п-ні Гірка, з огляду на злий стан здоров'я, не може бути активним членом Відділу.

Присутні на забаві були також інструктори танцювальної групи, які були захоплені вишивками взагалі, а спеціально в приміненні до вечірніх суконок. Пані доказали чудес у помислах і комбінаціях різних вишивок.

Оля Муць, голова

ЮТІКА, Н. Й.

Великодня паска й писанки на телевізії

Це вже вдруге наш Відділ США був запрошений виступити на телевізії в рамках програми „Вимен'с Ворлд“ у дні 21 березня ц. р.

Пим разом предметом програми були наші Великодні звичаї, писання писанок і Великодня паска.

П-ні Слава Козій розказала про наші Великодні традиції, століттями плекані нашим народом і зберігані тут на еміграції. Великодня паска її ж виробу, з усіми властивими їй прикрасами, була цікавою новістю для американців.

На цій же програмі п-на Леся Яцків і п-на Дарка Боднарчук, учениці гайскулу, дуже гарно вив'язалися з не легкого завдання пояснити історію й символіку писанки та продемонстрували техніку писання. За це дістали багате признание і похвал від глядачів.

А ми, українські глядачі телевізійної програми, не без зворушення подивлялися наших молоденьких представниць на телевізійному екрані. У нас зродилась віра, що наше молоде

покоління буде продовжувати нами
плекані й зберігані традиції.

Треба зазначити, що Леся і Дарка
навчилися писати писанки, будучи
членками Клубу Дівчат при місцево-
му Відділі США, що влаштував такі
курси.

Цей виступ наших представниць на
телевізії був не менш вдалий за пер-
ший. І знову на адресу голови нашого
Відділу п-ні І. Запаранюк прийшли
письменні признання, запити в спра-
вах укр. нар. мистецтва, як рівнож
замовлення на поодинокі речі. Це на-
глядні докази зацікавлення амери-
канського глядача іншим світом, таким
відмінним від того їхнього, щоден-
ного.

Т. Савицька

ДІТРОЙТ, МИШ.

З діяльності 63 Відділу США ім. Софії Русової

Цього року наш Відділ відсвятку-
вав разом Великдень і Свято Матері.
Святочні сходи відкривала голова
Відділу п-ні Іванна Цісик Великоднім
привітом. При багатих столах засіли
членки до традиційної Великодньої
вечері, приготованої невтомною го-
сподарською референткою п-ні Це-
люх. Не зважаючи на те, що амери-
канський триб жигтя не залишає нам
багато часу, 33 членки прийшли, щоб
разом урочисто відсвяткувати Воскре-
сіння Господнє.

Як і кожних ширших сходи була
мистецька частина: доповідь, читання
поезій, цікавих статей про українські
писанки під керівництвом п-ні О. Вит-
вицької, культ.-освітньої референтки.
Квітами відзначено заслужених чле-
нок. Найстарша мати п-ні Калитов-
ська одержала квіти, що їх їй напев-
но хотів би вручити син, який знахо-
диться десь там за горами-морями.
Нагороджено квітами також почесну
голову п-ні Стельмах, що саме того
дня мала уродини. Третій вазонек пе-
редано до церкви, щоб зложити у стіп
Божої Матері з вдячності за її опіку
над нами й нашими дітьми.

Наш Відділ росте з кожним роком,
членство дозріває у своїй праці та
охоті допомогти потребуючим. Ось
на закінчення програми оглядаємо
фільм із монтажу „Де не лилися сльоз-
и жіночі“, що був поставлений ще в

1958 р. Наші тоді молоденькі артист-
ки пп. Хр. Юзич та Зеня Юрків були
донями наших членок, а тепер є ак-
тивними членками Управи.

Цього року через сніговії не відбу-
лися наші щорічні Вишивані Вечер-
ниці. Та не можемо їх зректися. Дня
21. жовтня ц. р. влаштуємо їх у
найбільшій балетній залі Дітройту зі
знаменитою оркестрою та почесним
патронатом лйтенанта-губернатора
стейту Мишиген. Із приводу того
влаштуємо чай для п-ні Е. Ромні, дру-
жини губернатора стейту та багатьох
провідних американців з радіо й те-
левізії. Про нашу дальшу працю по-
дамо докладне звітлення, а тепер
прохаємо запам'ятати дату 21. жовтня
і приїхати на Вечерниці.

Д-р В. Савчук
пресова референтка

Централа одержала

в часі від 24. травня до 15. серпня
1967 р.:

ПРЕСОВИЙ ФОНД Н. Ж.:

Від. 23 Дітройт	20.00
„ 31 Толідо	5.00
„ 42 Філядельфія (збірка)	10.00
„ 47 Рочестер	5.00
„ 56 Дітройт	10.00
„ 61 Випані	25.00
„ 62 Сан Франціско	5.00
„ 65 Нью Брансвік	10.00
„ 66 Нью Гейвен	10.00
„ 83 Нью Йорк	100.00

Д-р Ол. і Яр. Гудзьяк, Сиракузи 25.00
Антін і Параня Стедків,

Дітройт	10.00
Марія Вовк, Філядельфія	5.00
Стефанія Жуковська, Реґо Парк	5.00
Неллі Ковалишин, Нептун	5.00
Ольга Лукашевич, Філядельфія	5.00
Д. Лушпинська, Довнерс Гров	5.00
Теод. і Зен. Савицькі, Ютика	5.00

По 3.00 дол.: Ольга Городиська,
Клівленд, Лідія Калашнюк, Кемден,
Емілія Кулик, Шикаґо.

2.50 дол.: Соломія Дроздовська-Се-
мотюк, Едмонтон.

По 2 дол.: Наталія Давидович, Ши-
каґо, Анна Настюк, Юніон, Теодозія
Пришляк, Гілсайд, А. Шеремета, Ді-
тройт.

По 1 дол.: П. Василина, Дітройт,
Марія Васьків, Бронкс, Анна Гогоша,

Стефанія Вільшанецька, Коговз, Сте-
фанія Грицко, Маямі, Марія Гордій-
чук, Клівленд, Ірина Доманчук, Мон-
реал, Марія Максим'як, Мідлгавн, О.
Сірська, Ватерло.

ФОНД „МАТИ Й ДИТИНА“:

Від. 1 Нью Йорк	30.00
„ 7 Акрон	5.00
„ 13 Честер	20.00
„ 17 Маямі	5.00
„ 28 Ньюарк	43.00
„ 31 Толідо	5.00
„ 33 Клівленд	5.00
„ 44 Філядельфія	15.00
„ 47 Рочестер	34.50
„ 47 Рочестер	34.50
„ 47 Рочестер	34.50
„ 55 Лос Анджелес	50.00
„ 56 Дітройт	10.00
„ 57 Ютика	90.00
„ 59 Балтимор	25.00
„ 65 Нью Брансвік	60.00
„ 67 Перт Амбой	60.00
„ 68 Сиракузи	30.00
„ 71 Джерзі Сіті	15.00
„ 76 Гемтремк	16.00
„ 83 Нью Йорк	40.00

Микола Вирста, Філядельфія	25.00
Марія Горохов'янка, Торонто	10.00
Емілія Пleshкевич, Шикаґо	10.00
Марія і Мир. Кузьми, Сиракузи	5.00
Ярослава Швець, Філядельфія	5.00
Марія Калитовська, Дітройт	3.00
Ярослава Дереш, Лудлов	2.00

По 1 дол.: Євгенія Когут, Вінніпег,
Ольга Чапельська, Клівленд.

МУЗЕЙ США:

Від. 19 Амстердам (збірка)	21.00
„ 61 Випані	20.00
„ 62 Сан Франціско	25.00
„ 64 Нью Йорк	200.00
„ 73 Бриджпорт	25.00
Оля Павлишин, Рочестер	7.00
Т. Бурда, Фінікс	5.00

ДІМ США:

Олена Залізник, Філядельфія	20.00
Від. 44, Філядельфія	10.00

ФУНДАЦІЯ ШЕРУ НА ДІМ США:
Від. 33 Клівленд 100.00

ДІМ ДЛЯ СТАРШИХ:

Від. 78 Вашингтон	25.00
Олена Волощук, Нью Йорк	25.00
Галина Воскобійник, Нью Брит.	10.00

З подякою,

Ірина Качанівська, секретарка
Анна Сивуляк, касієрка